

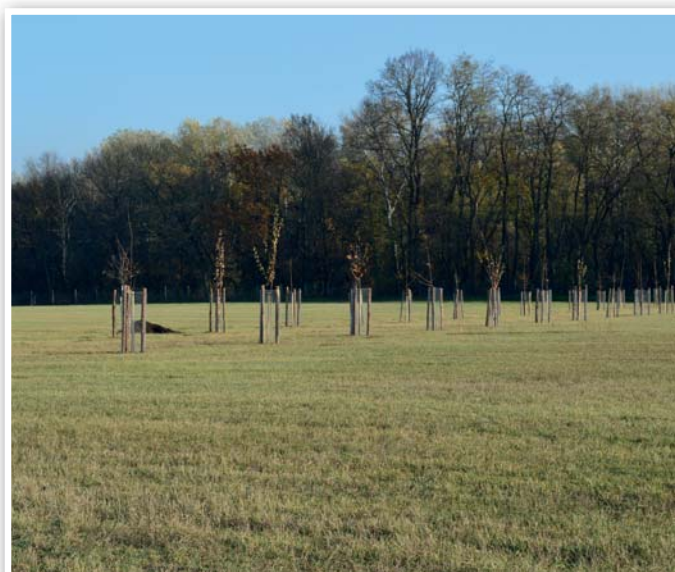
Rohatecká obec

22. ročník

číslo 6/2018

Výsadba aleje k výročí vzniku republiky

Obsah

. ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	
. Informace z radnice	4
. Alej k výročí vzniku republiky	4
. Cena obce Rohatec za rok 2018	5
. Matrika	6
. Poděkování	6
HISTORIE	
. Rohatec v první čs. republice	6
ŠKOLSTVÍ	
. Stránka nejen pro děti	7
. Soutěž ve sběru papíru	8
. Jak se vařilo za první republiky	8
. Halloween ve škole	9
. S Erasmem+ do Slovinska	10
. Školní družina – zima je tady	11
. Akce dětí z MŠ	11
. 100 let republiky	11
KULTURA	
. Co se děje v knihovně	12
. Kateřinská zábava	13
. Vítězové premiérové fotosoutěže	14
. Výstava Romany Bejdové	14
. Vyhlášení II. ročníku fotosoutěže pro amatérské fotografy	15
. Nedělní odpoledne s Mikulášem	15
. Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	16
. Vánoce v našem kostele	17
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	
. Za Rohatcem, za dědinu	17
. Setkání	19
. Vánoce	20
. Malé zamyšlení	20
. Ještě že jsou moderní Vánoce	20
SPOLKY	
. Podzim v SZPO	20
. 18. ročník Mladá vína	21
. Závěr roku v Kynologickém klubu	22
. Na chvíli u seniorů	22
. Myslivecké okénko	23
SPORT	
. Novoroční běhání	24

ÚVODNÍK

Přišly mrazy a objevil se i sníh. Blíží se Vánoce a konec roku. Štědrý den v lidových tradicích byl vždy mimořádný. Rodí se Kristus a nové slunce. Památka na biblické prarodiče Adama a Evu. Bylo spojeno narození spasitele se zimním slunovratem. Vědomí o vítězství života nad smrtí a světla nad tmou. Lidové věštby bývají založené na prosperitě, pozitivním ovlivňování přírody, života a zdraví všech lidí. To jsou přesahy celospolečenského významu. Uklízíme své přibytky. Uvnitř i vně. Slavnostní ráz nás v tento čas spolu provází. To nelze popřít. I když zábavný směr může převládat, rodinnou pospolitost a lásku vnímáme citlivěji než jindy v roce.

Možná se po letech ukončí střídání letního a zimního času. Hledá se varianta, zůstane-li ten či onen. Mezi dnem a nocí koloběh zůstává, jen dřívější tma v tyto dny mnohým nevyhovuje. Nemyslím tím zatmění mysli, které tu a tam kdekoho provází. V Beskydech se prohání jeden mladý medvěd, u kterého se nedaří odchyt. Z přírody se nám ve velkém vytrácí hmyz i orná půda a ze srdcí tolerance a pokora.

Říká se, že předsudky sajeme už s mateřským mlékem. Vrchnost se snaží, a kolikrát to ani nedá moc práce, rozdělovat naši společnost. Moc je asi mrška návyková a semele kdekoho. My se ale jen tak nedáme. Zatímco jedna země přistává se svojí sondou na planetě Mars a posílá z ní fotografie on-line, tak druhá v roli agresora napadá jinou, střílí po námořnících a krade lodě. Vždyť válka může pozvednout upadající popularitu. Obvinění z korupce už nemá růžolící pokornou tichou odpověď, když je vše dnes kampaň.

Světová obchodní organizace varuje, že mezinárodní obchod se nachází v největší krizi od roku 1947. Kde jsou ty časy, kdy slavná Východoindická společnost svojí činností pokryla jednu čtvrtinu celosvětového obchodu. Možná to byly první náznaky blížící se globalizace za několik století. Té globalizace, která svým spojováním v jeden celek, nám pomáhá zapomenout. Na odlišnosti kulturní, národní a všechny ostatní, co splynou, a my máme vše podobné a stejné. Vyvažuje nám to materiálním dostatkem. Rychlostí a ztrátou paměti.

Když před pár dny v Praze na Staroměstském náměstí na časový pokyn mělo dojít k prvnímu rozsvícení vánočního stromu, nevyšlo to. Notebook, který to vše řídil, zamrzl. Nevím, jestli zimou nebo nějakým elektronickým přičiněním. Ve vesnických staveních dříve stromek býval zasazen do řepy, aby z ní sál šťávu a déle vydržel. Jablka a ořechy jako prvotní ozdoby znamenaly plodnost a hojnost. Plody přírody zvolna přešly do skleněných ozdob a podíl kupovaných dekorací zvláště.

Letošní sucho zasáhlo bez pěti procent celé území naší země. Opět nám stoupla průměrná měsíční mzda. Jíme více těstovin a méně chleba. V Evropě patříme k zemím s největším podílem uvězněných lidí, a to každý minimálně o jednom či o dvou víme, že by tam mohli být a nejsou. Za čtyřicet let bude každý třetí člověk v naší zemi seniorem. A můžeme to momentálně mentálně z hlavy vytěšňovat jak chceme.

Modrotisk byl přidán na seznam nehmotného dědictví UNESCO. Tato specifická metoda barvení textilu byla ještě v devatenáctém století velmi rozšířená a měli jsme hodně modrotiskových dílen. Kulturu a umění si musíme hýčkat. Když neznáme svou kulturu, historii a původ, jsme tím pověstným stromem bez kořenů. Bez kořenů nemůže vyrůst koruna a bez koruny a listů strom uhynie. Strom může být a je symbolem života na Zemi. Tu jsme přestali vnímat jako živoucí planetu mezi ostatními v jednom velkém a nedozírném vesmíru. Ten je tam nahoře, na nebi, kam se už moc nedíváme. Máme totiž spoustu práce tady dole.

Pěstování morální kondice dostává na frak. Kultivaci našich charakterů za nás nikdo neudělá. To jen dříve jsme poroučeli větru dešti a pak se divili, že je málo sluníčka v takovém počasí. Režisér Ivan Passer jednou viděl na marakéšském náměstí velký hlouček lidí. Uprostřed byl vypravěč příběhů. Ten měl na trhu největší úspěch. Protože lidi chtějí slyšet příběhy. Jistě, záleží nejen na jeho tématu, ale i na vypravěči. Tím jsme v našich životech ale my sami. Vyprávějme našim životem krásné příběhy.

Stanislav Zela, šéfredaktor

OBECNÍ ZPRÁVY

Informace z radnice

NOVÉ OBDOBÍ 2018 – 2022 ZASTUPITELSTVA OBCE ZAČALO

Jak nám určují pravidla, zhruba měsíc po volbách proběhlo ustavující zasedání nového zastupitelstva obce. V sále kulturního domu při této příležitosti proběhlo několik vzácných slavnostních okamžiků. Poprvé v historii byla udělena Cena obce Rohatec, kterou pro rok 2018 získal pan Josef Pokorník. Vedení radnice se rozhodlo ocenit rohatecké občany, kteří dlouhá léta pracovali pro Rohatec, ať už jako zastupitelé, radní, členové komisí, starosta, místostarostka, a po letošních volbách již nepokračují ve veřejné funkci. Manželé Hostýnkovi, Radoslav Němeček, Radek Rosypálek, Ing. Vladimír Elšík, Jiří Švanyga dostali od obce děkovný list a hodnotnou knihu za stovky, tisíce hodin práce pro obec, jelikož pro ni ve veřejných funkcích pracovali deset, dvacet i třicet let. Tato délka jejich funkčních období vyjadřuje kvalitu jejich práce i osobní přínos do života obce. Ještě jednou bychom jim rádi poděkovali za vše, co pro Rohatec udělali a popřáli hodně zdraví, klidné dny a vždy si rádi poslechneme jejich názor na další směřování obce.

Ustavující první zasedání nového zastupitelstva nese povinnosti zvolit vedení obce a členy rady, finančního a kontrolního výboru na další čtyřleté období. Zastupitelé se veřejným hlasováním 20 hlasy PRO shodli, aby ve funkci starosty obce dále pokračoval dr. Jarmil Adamec. Znovuzvolený starosta měl zahajovací řeč a poté pokračovalo zasedání volbou místostarosty. Zde bohužel nikdo nebyl zvolen k překvapení občanů v sále. A tak funkce místostarosty zůstala neobsazena a bude se řešit opět až na prosincovém zasedání zastupitelstva. Kompletní informace o zvolených členech rady a jednotlivých výborů vám přineseme až v dalším čísle zpravodaje, kdy už snad vše bude

kompletní a dostanete tak ucelené informace.

Rád bych na tomto místě upřímně poděkoval vám všem i zastupitelům za to obrovské množství energie a důvěry, kterou jsem já i všichni lidé z uskupení Rozvoj obce Rohatec od vás v letošních volbách dostali. Velmi si vážím toho, že mohu i v dalším období pracovat pro vás a společně s vámi rozvíjet naši obec dál a předkládat nápady, co by mohlo fungovat ještě lépe a na co se můžeme v budoucnu těšit, kam napneme síly, aby se nám zde dobře žilo. Jak jsem již řekl na ustavujícím zasedání, chtěl bych ze všeho nejvíce poděkovat své rodině, která se mnou musela za uplynulé čtyři roky prožít těžké chvíle a snášet lidské pomluvy, závist, zlobu, které s sebou funkce starosty také přináší. Uplynulé čtyři roky ve funkci starosty byly pro mne nejtěžší čtyři roky mého života, velká radost z práce a plnění snů lidí v obci, ale také ztráta nejbližších členů rodiny, kteří mně byli celý život oporou. Děkuji všem zaměstnancům obce, bez jejichž ochoty a péle by se spousta věcí nepovedla. Snažil jsem se a budu se dál snažit pracovat pro obec jak nejlépe umím. Víím, že jako starosta se nikdy nezavdčím všem, a někteří to chápou těžce. Málokdo chce dnes slyšet, že něco prostě stále nejde, a některé investice se budou dělat až za několik let, až na ně budou připravené podmínky, a že bez vlastních pozemků se obec rozvíjet nedá a stejně je nám někteří lidé prodat za rozumnou cenu nechtějí, že se zákony mění jako na běžícím pásu a co šlo včera, zítra už jít nemusí. Dnešní doba je uspěchaná a lidé už pomalu zapomínají, co to znamená trpělivost, shovívavost, přidat ruku k dílu, radovat se i z maličkostí. Lidé zapomínají, že byli spokojeni i bez chodníků v každé ulici, osvětlení, kolem svého domu si zametli, odhrnuli sníh, posekali trávu a nečekali a ne-

kritizovali, až to udělají pracovníci obce. Někomu vadí stromy, někomu vadí květiny, někomu listí, a přitom bydlí na stejném místě už desítky let. Chtěl bych vás požádat, abyste ani v této hektické době nezapomínali, že i starosta je stále obyčejný člověk. Člověk, který jako vy může jet na dovolenou, koupit nové auto, který si stejně jako vy vezme hypotéku a postaví si dům, člověk který má starosti a trápení, může být smutný, nemocný, zamilovaný, touží žít šťastný život, taky někdy potřebuje podporu a pochopení, aby je mohl rozdávat okolo sebe vám všem, a stejně jako každý taky může mít někdy blbou náladu... Nezapomínejte prosím, že jsem stále jeden z vás a i když funkci starosty považuji za poslání, kterému je třeba věnovat mnohem více všeho než v běžném zaměstnání, zůstávám stále Jara Adamec.

Jara Adamec, starosta

Alej k výročí vzniku republiky

V rámci oslav výročí vzniku republiky se v Rohatci konalo několik zajímavých aktivit. Základní škola celý týden vařila dobová jídla, kuchařky se také snažily vypadat, jako by se vrátily v čase zpátky, aspoň svými čepci. Jeden den věnovala škola také projektům, kdy se v každé třídě snažili žáci hrát dobové hry, vařit, používat staré nástroje, vysvětlovat si, jak věci fungovaly před sto lety. V tom jim pomáhali také učitelé oblečení do dnes už historických obleků. Podařilo se zajistit

množství starých pomůcek a předmětů, takže děti mohly reálně vidět, jaké byly možnosti v časech minulých a vyzkoušet si činnosti, které běžně doma nedělají. Nejvýznamnějším bodem oslav stého výročí vzniku republiky však bylo sázení aleje. Na radnici se rozhodli, že zasadit pouze jeden strom by byla škoda, protože u nás se sází každý rok. A tak vznikla myšlenka vytvořit alej ze stovky stromů k tomuto významnému výročí. Podařilo se nám sehnat finanční prostředky z

dotace Škoda Auto, které pomohly pokrýt část nákladů. Sázely se různé druhy, lípa, javor, ořešák černý, kaštan. Ve výsadbě byl zvolen systém tak, aby, až budou stromy velké, tvořily pestrou alej. Převážně se tedy střídají lípa s javorem. Akce měla u občanů mimořádný úspěch. V sychravém počasí jich přišlo více než pět set. Peťa Elšík vozil děti svým historickým nákladáčkem, panovala dobrá nálada a nadšení. Každý strom měl i svého sazeče. Všechny rohatecké spolky si zasadily své stromy, rodiče letošních dětí, každá třída ze školky i ze školy, páni faráři a letošní laureát Ceny obce pan Josef Pokorník. Také každá sousední obec má u nás nyní vysazený strom. Hasiči poté provedli první zálivku, a na druhý den již firma Lesy Horňácko dodala ke každému

stromu kůl a pletivo proti zvěři. Zatěžkávací zkouškou v podobě několikanásobného víchru už si alej úspěšně prošla. A tak již nyní přemýšlím nad podobnou akcí v roce 2020, kdy bude významné výročí první písemné zmínky o naší obci. Protože lidé chtějí zlepšovat prostředí kolem sebe, můžeme se těšit, že se nám třeba podaří vysadit jednorázově 750 stromů – Rohatec bude slavit 750 let. Máme radost, když lidé projevují souznalost se svou obcí a když je nějaká obecní akce může pomoci sblížit. Více spolu pak komunikují a pomáhají si a třeba i zjistí, kdo je jejich soused. Nyní nám nezbývá než doufat, že i zálivka shůry někdy přijde, aby alej hezky rostla.

Jara Adamec, starosta

Cena obce Rohatec za rok 2018

Jak jsme již informovali v jarních měsících, zastupitelstvo obce schválilo pravidla pro udělování Ceny obce Rohatec, a tak letos už mohli lidé skrze své zastupitele navrhnout první laureáty. Už letos opravdu celým procesem schvalování prošlo jedno jméno. A tak na ustavujícím zasedání zastupitelstva jsem mohl dle pravidel udělování ceny předat pamětní medaili a ocenění **panu Josefu Pokorníkovi**. Celý sál kulturního domu upřímně tleskal tomuto výjimečnému muži, který se už více než 50 let stará o rohatecké zvony a kostel sv. Bartoloměje. Svou energii a volný čas věnuje nepřetržitěmu procesu oprav a starostí o tuto více než sto let starou dominantu naší obce, a i přes svůj věk si stále sám staví lešení. Jeho celoživotní píli a lidské vlastnosti ocenil v nedávné době i arcibiskup olomoucký. Dovolím si tedy ještě jednou za celou obec poděkovat panu Jozkovi „Ďotovi“ Pokorníkovi za jeho přínos naší obci, za jeho práci, úsměv, se kterým jej každý den můžete potkat, za to, jaký je, a popřát mu pevně zdraví do dalších let.

Jara Adamec, starosta

Obecní kalendář 2019 - nebude

Není to zrovna dobrá zpráva, ale věřím, že ten, kdo chce, ji pochopí, a nebude dál šířit blbou náladu, případně polopravdy a pomluvy. Již několik let jsme pro vás vždy chystali obecní kalendář, kde jsme volili různá témata fotek a sháněli informace ze všech spolků, kterými jsme vám vždy chtěli nabídnout, co vás v dalším roce čeká, kam můžete zajít, komu zavolat, když něco potřebujete. Úkol sesbírat tyto informace měl vždy místostarosta, který tento bod předkládal radě, kde se vybralo téma a schválily informace, kterými se kalendář naplní. Ze dvou důvodů ne-

bylo možné letos v rozumném čase kalendář vydat. Za prvé, v termínu, do kterého měly všechny oslovené spolky poslat svoje akce s termíny konání, se nám jich vrátilo jako šafránu, a někteří nereagovali vůbec. Za druhé, v březnu skončí smluvní vztah s firmou, která nám vyváží odpady, a zatím není vůbec jisté, v jakých termínech se po celý zbytek roku 2019 bude svázat komunální i jiný odpad. Jistě chápete, že dělat kalendář, když pro vás do něj nemáme informace, kvůli kterým jste si jej tak oblíbili, by byla práce zbytečná, která by vás akorát tak naštvála. Navíc, jak mnozí

z vás vědí, místostarosta se rozhodl na poslední chvíli ve své funkci nepokračovat, a protože jsme museli veškerou práci na radnici na dva měsíce přerozdělit, rozhodli jsme se kalendář ze všech zmíněných důvodů letos nevydat. Pevně věřím, že práci na kalendáři 2020 si nový místostarosta ohlíží včas, komunikace se spolky se zlepší, a za rok vydáme k vaší i naší radosti plnohodnotný a úplný kalendář. A třeba uděláme i velký nástěnný, když už se to bude týkat památného roku výročí obce.

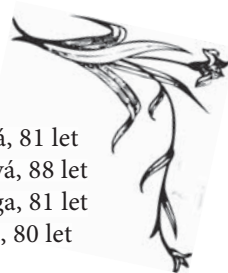
Jara Adamec, starosta

Matrika

Úmrtí

Jiří Krakovský, 57 let
Josef Bílek, 71 let
Jaroslav Gruber, 77 let
Josef Štylárěk, 77 let

Eva Macháčová, 81 let
Marie Košťálová, 88 let
František Laciga, 81 let
Anna Jiříčková, 80 let

Zlatá svatba

František a Milada Stávkovi

Kalendárium

19. 1. 2019	Reprezentační ples obce
2. 2.	Krojovaný ples
9. 2.	Hasičský ples
16. 2.	Ples sportovců
2. 3.	Fašaňk
9. 3.	Discoples
7. 4.	Degustace pro výstavu vín
21. 4.	57. ročník Výstava vín

Poděkování

Víte, kdo je ministrant? Ministrant je rytíř eucharistie, ten, který se nestydí za svou víru a za Boha. Být ministrantem je nejen umět, jak se chovat a přísluňovat u oltáře, ale i jak se chovat jako křesťan. Latinské slovo ministrare se dá přeložit jako „sloužit.“ Jednou ze služeb je pomoc knězi při udělení některých svátostí, zejména svátosti křtu, svátého přijímání a mše svaté. Ministrant, když ministruje, dává se Pánu Ježíši do služby. Když čte čtení nebo přímlyvy, půjčuje Pánu Ježíši svá ústa, aby On k nám mohl mluvit. Když při mši svaté nese svíčky, konvičky, kalich nebo misku s hostiemi, půjčuje Pánu Ježíši své ruce i sebe samého. Ministrování nekončí hned po mši svaté, ale pokračuje i potom. Doma, ve škole, mezi kamarády. Dlouholetým a stálým ministrantem v naší farnosti byl Tomáš Toman. Ministrávat začal v devíti

letech a u oltáře sloužil do letošního léta, dlouhých dvacet čtyři let, kdy se rozhodl z této služby odejít. Tomáš nemyslel na Boha jen v neděli, ale toužil být s ním i během týdne. Ministraval každý den a pokud u oltáře nebyl, bylo to z důvodu nemoci a v pozdějším věku z důvodu pracovních povinností. Naučil sloužit mnoho dalších malých ministrantů. Byl jim velkým vzorem v této službě. Není jednoduché zaujmout běžného kluka a inspirovat ho ke službě v církvi. Tomáš to uměl a dnes máme v kostele dva nové ministranty. Jejich služba není jednoduchá, jak se na první pohled zdá. Pro toho, kdo chce Bohu sloužit, to však není nic těžkého. Tomáš je toho velkým příkladem a patří mu moje velké poděkování.

Anna Trávníková

HISTORIE

Rohatec v první československé republice

Politický život, zastavený první světovou válkou, se v naší obci obnovoval stejně pomalu jako v celé Československé republice. Obnovovaly se spolky, ale také politické strany. Rohatec byl silně poznamenán vlivem dělnického hnutí místního průmyslu, cukrovaru a cihelny i průmyslu v Hodoníně. Cukrovar i cihelna byly v rukou německých podni-

katelů a také vedoucí pracovníci a mistři byli Němci, kteří příliš českým zaměstnancům nepřáli. Jako první spolek v obci byla obnovena místní jednota Sokol. První dny v nové republice zaznamenal místní učitel Josef Lebloch. Do Rohatce se vrátil z ruské fronty v roce 1919. Jeho první záznamy jsou ve školní kronice z roku 1920. Uvádí je takto: Doplňu-

ji zde některými podrobnostmi záznamy po převratu ze dne 28. října 1918, které mají tak ohromnou důležitost pro historii národa.

Zaznamenal také první místní poválečné shromáždění, o kterém jsem psal v minulém zpravodaji. Nazval jej táborem lidu. Konal se v neděli 10. listopadu 1918 na obecním trávníku v 10 hodin dopoledne, za hojné účasti. Zahájil jej tehdejší starosta p. František Antoš, dalšími řečníky byli místopředseda národního výboru Ing. Josef Čáp, jednatel národního výboru učitel František Adamík, tehdejší farář Antonín Otáhal a dva řečníci z Hodonína. Po vzniku republiky byl z obecního zastupitelstva ustaven národní výbor (dále jen N.V.) a do prvních poválečných voleb vykonávali funkce dosavadní obecní zastupitelé. Obecní trávník se nazývalo místo v současnosti již zastavěné, kde se nachází základní škola, park a nákupní středisko. Toto místo od hlavní silnice po dnešní kulturní dům bývalo volné a zatravněné. V době bartolomějských hodů zde sídlily kolotoče. Úpravy tohoto místa začaly kolem roku 1950.

Z dalších zápisů vyplývá, že N.V. ponejvíce řešil zásobování základními potravinami, zejména moukou, což kontrolovala ustavená chlebová komise. Vázlo také rozdělování cukru a mléka. V zápisech schůzí N.V. se neustále objevují zápisy o požadavcích deputací dělníků. K řešení požadavků se pořádala v neděli 2. února 1919 v obecní hospodě veřejná schůze, kde se probíraly a vysvětlovaly požadavky (v zápisech se objevuje název aprovisační). K požadavkům dělníků se vyjadřoval předseda N.V. František Antoš a tajemník učitel František Adamík. Již v listopadu 1918 se zjišťuje, že v obci je 49 rodin železničních zřízců a úředníků s počtem 239 osob. V tuto dobu již úspěšně fungovala tělocvičná jednota Sokol, připravovalo se též založení Dělnické tělocvičné jednoty. Z politických stran to byla především Dělnická strana sociálně demokratická, Strana lidová a Národně demokratická.

V Rohatci také již delší dobu fungoval Spořitelni a záloženský spolek, hlavní organizátor kolkování bankovek ve dnech 1. - 8. března 1919. Zápis uvádí, že ke kolkování bylo předloženo od 305 stran - K 284.710,- - od Spořitelniho záloženského spolku K 22.820,- Celkem K 307.530,- (K = rakouské koruny) Za této situace se již připravovaly první poválečné

volby. Konaly se 15. června 1919. V Rohatci byly podány celkem tři kandidátní listiny:

1. Strana Československá sociální demokracie obsahovala 37 jmen
2. Národní strana obsahovala 33 jmen
3. Strana lidová obsahovala 22 jmen
V r. 1919 nazývaná Organizace domkařů a maloročníků

Při volbách bylo odevzdáno 1004 hlasů. Jak jsem uvedl již v minulém zpravodaji získala Dělnická sociálně demokratická strana ve volbách 59 % hlasů, Lidová strana 18 %, Národně demokratická 25 % hlasů. 6. července 1919 byl zvolen prvním dělnickým starostou obce Josef Janík.

Při takové politické situaci pak přišlo k tomu, co popisuje v minulém zpravodaji pan Hlaváč. I v našem kraji vypukla dělnická vzpoura proti republice s centrem v Hodoníně, ke které se přidalo i několik nespokojenců v Rohatci, jak je popisováno. Život v obci se v poválečných letech uklidňoval pomalu, zprávy o celkovém dění se mezi lidmi dostávaly opožděně jen z několika novin nebo zprostředkovaně.

Z komunikačních prostředků zde byl jen jeden telegraf na poště v blízkosti cukrovaru. Stejně tak doprava byla jen vlakem se stanicí opět jen v blízkosti cukrovaru. Uvedený zápis o vzpouře však nepochází z obecní kroniky, ale z kroniky školní, kde je název Pokus o státní převrat 13. prosince 1920. Kronika obecní byla vedena teprve od roku 1930. Do této doby zapisovali události v obci učitelé do zmíněné kroniky školní. Citovaný zápis o této události je z roku 1921 po volbách parlamentních, při kterých zde volilo 84 procent z 1132 přihlášených voličů. Zápis opět pochází od učitele Josefa Leblocha.

Zdeněk Bíza

ŠKOLSTVÍ

Stránka (ne)jen pro děti

Vychovávat dítě znamená vychovávat sebe.

Hádky

- Prší-li ve 12 hodin v noci, dá se očekávat, že za 72 hodin bude krásné slunné počasí?
- Dva chlapci hráli spolu šachy. Každý hrál dvě hodiny. Kolik hodin hráli oba?
- Podle určitého pravidla, které ti napoví příklady v prvním i druhém řádku, vytvoř slovo ve třetím řádku.
OCET + HRAD + PLES + STAL = OREL
MASO + PLÁN + KROJ + PARK = MLOK
STAN + NOS + KOVY + ZÁDA =.....

Poznáte zvíře, které je na obrázku? Pomohou vám písmena, ze kterých je složen.

*Pohodu o zimních prázdninách všem
Anna Kolofíková*

Soutěž ve sběru papíru

Po letošních vskutku neuvěřitelných výsledcích jsme si tak říkali, že asi zájem soutěžit ve sběru papíru opadne. O to milejší je pro nás sledovat, že třídít papír a soutěžit se pro naše děti v základní a mateřské škole, a zejména pro jejich rodiče a příbuzné, stává životním stylem. Máme za sebou polovinu soutěže, na podzim proběhly dva sběry. Jak můžete vidět v příložené tabulce, opět se pohybujeme v závratných číslech. Sice se

stále najdou i takoví, kteří vlastně ani žádný papír doma nemají a nepřinesou ani kilo, ale je jich už opravdu velmi málo. Opět probíhá soutěž o nejlepší v každé třídě, nejlepší třídu a o papírového krále školy. I tady však platí, není potřeba zvítězit, ale zúčastnit se, jelikož to děláme pro dobrou věc, pro nás všechny, pro děti, pro školu, aneb kdo si hraje, nezlobí.

Jara Adamec, starosta

Třída	celkem kg	průměr kg / žáka
První třída	3700	160,9
Druhá třída	2369,5	107,7
Třetí třída	5121,5	222,7
Čtvrtá třída	2877,5	115,1
Pátá třída	4476,5	159,9
Šestá třída	5856,5	278,9
Sedmá třída	3155	150,2
Osmá třída	818,2	51,1
Devátá třída	2608	89,9
Mateřská škola	1792	17,9
	32774,7	106,4

Jak se vařilo za první republiky

Mnohé z toho, co nyní považujeme za luxusní a módní, běžně používaly hospodyňky v období první republiky. Umět vařit tehdy patřilo k dobrému vychování a dívky se ve školách učily, jak udělat jíšku do polévek a omáček.

Vaření bylo v nově vzniklém Československu významnou součástí života, kladl se na něj velký důraz. Ano, za první republiky platilo, že dívka musí být dobrou hospodyní. To znamenalo, že musela být schopna připravit kvalitní jídlo nejen pro manžela a rodinu, ale i pro velkou společnost. Děvčata se učila vařit už na základních školách, později na takzvaných rodinných školách, mnohá chodila ještě navíc do různých kurzů, kde se podrobně vyučovalo, jak vést domácnost. Čím bylo děvče z lépe situované rodiny, tím vyšší a podrobnější vzdělání v této oblasti mělo. Když bylo děvče z rodiny prosté, chudé, venkovské, učilo se to zkrátka běžně každý den od své mámy či babičky. Ale dívka, která by tehdy prohlásila, že ji vaření nebaví a vařit nechce, by moc dobré postavení ve společnosti neměla. Kuchařka první republiky = ideální děvče hrálo tenis a umělo jíšku.

Žilo se velmi skromně. K snídani se pila cikorka a přikusoval žitný chléb, v lepších rodinách si ho namazali trochou másla. K obědu obvykle bývala polévka z brambor, zeleniny, luštěnin či krupice. Večeřelo se to, co zbylo od oběda, nebo totéž, co bylo k snídani. Nejčastěji se během týdne kromě brambor konzumovala rýže, knedlíky a sladká jídla. Maso bývalo jen v neděli a ve sváteční dny. Byla to zkrátka doba složitá jako každá jiná. Nicméně její chuť a recepty v sobě mají spoustu inspirace, z níž by byla škoda leccos nevytěžit. Připravovali řadu přirozeně bezlepkového pečiva a sladkostí, využívaly se mleté ořechy, mandle nebo kaštiny. Do těsta se přidávaly i škvarky či sádlo, hojně se používalo těsto bramborové a mrkev nastrouhaná do těsta také nebyla tehdejšími hospodyňkám cizí.

Právě gastronomie období první republiky je oblastí, na které je výborně vidět, jak byla tehdejší společnost rozdělena na bohaté a chudé. Zatímco ve velkých městech vznikaly nové podniky, ve kterých hosté ochutnávali exotická jídla, sociálně slabé vrstvy přemýšlely, jak zpracovat pár brambor tak, aby se z nich zasytilo pokud možno co nejvíce lidí na co nejdelší dobu. Bylo tehdy zcela přirozené nakupovat potraviny české, místní, domácí. Na vesnici si hodně věcí pěstovali, městský člověk vyrážel pro mouku i brambory ke svému pěstiteli. Například rozličné druhy zeleniny, které v obchodě najdeme, tak ani nevíme, co s nimi. Klasickým příkladem je tuřín a vodnice... Další hojně využívanou a u nás pěstovanou byla červená řepa, černý kořen a chřest. Batáty-sladké brambory byly před válkou běžnější i v české kuchyni, doporučovalo se přelévat je bešamelovou omáčkou,

sypat strouhankou a polévat přepuštěným máslem, případně podávat s holandskou omáčkou. V domácnostech obyčejných lidí se vařila jednoduchá a levná jídla. Šunkofleky, lepenice, knedlík s vajíčkem, bramborové placky nebo nudle s mákem se připravují dodnes, zato na borůvkové nebo chlebové polévce si v dnešní době pochutná málokdo. Poměrně běžným pokrmem byl například i zeleninový puding, do kterého se přidával mozeček nebo játra a mléko. Omáčky s knedlíky, kyselica, halušky, to jsou pokrmy, které bychom dnes našli mezi typicky českými a slovenskými jídly. Pocházejí z tradiční vesnické kuchyně, která tu byla už za dob mocnářství. Omáčky dovedla k dokonalosti moravská kuchyně. Zelí, brambory a pokrmy z nich byly na jídelníčku našich předků snad odjakživa.

Zajímavosti a chutě slavných osobností: například okurky s tuňákem dle Oldřicha Nového nebo jeho oblíbený nugátový dort či chlebičky s rokfórem a hruškou.

U Werichů si pochutnávali na šnecích nebo divočákovi se šípkovou omáčkou. Herec Bohuš Záhorský zase holdoval katalánské polévce.

První československý prezident T. G. Masaryk byl velmi skromný. Bramborové knedlíky se švestkami a mákem patřily k jeho nejoblíbenějším. Říkal, že měl rád ta jídla, která mu vařivala maminka, ale často obědval halušky s bryndzou. Měl ale rád i candáta s majonézou nebo bramborovou polévku s hříbký přímo z Lánské obory. I ryby se často objevovaly na slavnostních tabulích na Hradě. Převážně šlo o candáta, kapra nebo štika z našich rybníků. Večeřel bílou kávu s kouskem domácí buchty. Jídlo měl rád vkusně upravené a pěkně naservírované. Prezidentova dcera Alice ráda večeřela staročeské kyselo. Manželka Charlotta si musela na místní kuchyni zvyknout. Z Ameriky, odkud pocházela, přivezla na prezidentskou tabuli jen ovesnou kaši k snídani, to tenkrát v Čechách nebylo tak běžné.

Jeden z mýtů o prvorepublikové kuchyni je, že jídla byla těžká, nezdravá, ve srovnání s tím, jak jíme nyní. Není to pravda. Právě v té době byla v módě stříhlost, lidé sportovali, a to se odráželo i ve způsobu stravování. Hodně se používala zelenina a v mnoha kuchařkách té doby jsou už zmínky o tom, jak je které jídlo zdravé, kolik má kalorií, kolik je čeho vhodné sníst, aby byl člověk v kondici. Zapomeňme na představy, že se tehdy brichatí pantátové cpali bučkem a obtlouklé maminy pekly každý den přeslazenou bábovku. Jistě, byly takové rodiny, stejně jako jsou nyní. Ale stejně tak mnoho lidí tehdy často jedlo chřest, kapary či ryby, které my nyní považujeme za luxusní.

***Lepenice:** 1 kg brambor, 500 g kysaného zelí, 3 lžíce mléka, 100 g sádla, cibule. Oloupané, na půlky nakrájené brambory

zalijeme vroucí osolenou vodou a uvaříme doměkka. Brambory scedíme, rozmícháme, podlijeme vařícím mlékem a přidáme scezené, nakrájené kysané zelí. Kaši dobře vymícháme a podáváme posypanou cibulkou osmaženou na sádle. Hodí se výborně k vepřovému pečenému nebo vařenému masu, ale i ke klobásám.

***Staročeské housky a veky** – 20 housek nebo 2 veky. Pro výrobu domácího pečiva použijeme 0,5 kg hladké mouky, případně můžeme polovinu množství nahradit moukou celozrnnou, 1 kvasnice rozmícháme s 1 /pol./ lžící cukru v hrníčku s 0,25 l vody, dokud se cukr nerozpustí. Do díže /mísy na zadělání/ nasypeme mouku, nalijeme 4 lžíce /pol./ oleje /sádla/, rozdělaný kvásek. Osolíme 1 lžičkou /káv./ soli a zaděláváme /mísíme/- nejdříve pomalu, později rychle. Mísu s těstem přikryjeme utěrkou a dáme na chladné místo přes noc /třeba i do lednice/. Ráno těsto ještě jednou prohněteme a vytvarujeme do housek nebo veky. Housky samozřejmě můžeme i splétat z několika válečků těsta. Povrch vytvarovaného pečiva potřeme olejem a posypeme solí a kmínem /případně sezamem/. Necháme cca 20 minut ustát. Pečeme v předehřáté troubě, 10 minut housky, 25 minut veky.

Už naše babičky říkávaly, že polévka je grunt. Zahřeje po příchodu zvenku, zasytí i jako menší oběd nebo teplá večere a chutná stejně, jako když jsme byli malí. Klasické české polévky: bramboračka, kulajda i česnečka, uzená polévka s praženou krupicí byly za první republiky základem dělnické kuchyně.

***Bílá polévka** /oblíbený recept T.G Masaryka/. Uvař silný hovězí vývar. Zvláště v hrnku uvař 600 g osolené rýže. Z čerstvého másla udělej bledou zasmažku či jíšku a dej do ní trochu sekané petržele. Zalej hovězí polévkou a když povaří, zamíchej do ní povařenou rýži. Vaříš-li snad mladou husu nebo máš-li zbytek kuřat, ober maso od kostí, pokrájej na nudle a dej do polévky.

Sto let staré sladké hříchy. Za první republiky se peklo jako o život. Hospodyňky tehdy byly schopné kouzlit z mála, řada z nich měla zkušenosti ze služby ve Vídni a ovládala i náročné postupy.

***Ořechová bábovka** - tahle bábovka z kuchařky Sladká první republika je léty prověřená. Počítejte s půlhodinkou práce, hodinu bude kynout těsto a v troubě si pobude zhruba další hodinu. Začněte přípravou kvásku: do 50 ml vlažného mléka rozdrobte kostku droždí, vmíchejte lžící krupicového cukru a nechte vzejít na teplém

místě. Bude to trvat tak 15 minut. Mezitím si připravte: 150 g másla, 75 g krupicového cukru, sáček vanilkového cukru, pět vajec, 150 g mletých vlašských ořechů, nastrohanou kůru z jednoho pomeranče, 150 g hladké mouky, špetku soli, máslo a mouku na vymazání a vysypání formy a moučkový cukr na finální poprášení. Povolené máslo vyšlehejte s oběma cukry a vejci do husté pěny. Vmíchejte pomerančovou kůru, ořechy, sůl a mouku. Vlijte kvásek a dobře promíchejte. Těsto vlijte do vymazané a vysypané formy, zakryjte utěrkou a nechte asi hodinu kynout. Pak dejte do trouby předehřáté na 180 °C, po 20 minutách bábovku zakryjte alobalem, aby se nepřipalovala a pečte ještě asi 30 minut. Nechte vychladnout ve formě, vyklopte, pocukrujte, porcujte, podávejte.

* Ve školní jídelně při Základní a mateřské škole v Rohatci jsme také nahlédli do gastronomie první republiky. Týden se kuchařky snažily našim strávnickům přiblížit jídla, která jsou pro některé neznámá či něčím výjimečná. Tím jsme si připomněli 100 let Československého státu v naší moderní kuchyni se starými a možná již zapomenutými recepty. Doufáme, že dětem i ostatním strávnickům chutnalo a vy ostatní snad vyzkoušíte některý z přiložených receptů.

Irena Elšíková - vedoucí školní jídelny ZŠ a MŠ Rohatec
/zdroj wikipedie/

Halloween ve škole

Dne 1. listopadu 2018 se na naší základní škole slavil pod vedením učitelského sboru a žáků 9. ročníku Halloween (v Česku Dušičky).

Škola byla tedy již od rána plná čarodějek, strašidel nebo třeba pohádkových postav. Naše oslavy začaly tím, že žáci deváté třídy chodili po jednotlivých třídách a dávali se, kdo všechno má masku nebo nějaký kostým. Ti, kteří nějaký takový oděv měli, mohli jít o velké přestávce slavit se všemi ostatními společným focením, tančením a v neposlední řadě taky rozdáváním odměn.

Všichni si moc užívali, tudíž by byla škoda někdy neuspořádat podobnou akci.

Magda Strnadová, 9. třída

S Erasmem+ do Slovinska

Druhý říjnový týden se čtveřice rohateckých učitelů vydala na cestu do vzdáleného slovinského městečka Šentjernej, aby zde navázala partnerství se třemi dalšími školami – slovinskou, chorvatskou a slovenskou.

Setkání probíhalo ve velmi příjemné atmosféře. Hodně času jsme strávili plánováním projektových aktivit, ve kterých budeme společně s dětmi pátrat po zapomenutých hrách, hrát je, přetvářet a sdílet s ostatními. Propojováním minulého a současného budeme mít možnost odkrývat a spoluutvářet naše kulturní dědictví a zároveň u dětí budovat důležité kompetence v oblasti sociální, komunikační, jazykové i ICT.

Ve volném čase jsme poznávali okolní krajinu a památky. Zavítali jsme do nedalekého kláštera a skanzenu v Pleterje, navštívili hlavní

město Lublaň, zdejší sídlo EU, etnografické muzeum a muzeum loutek. Nechyběl ani výlet do přírody k jezeru Bled, návštěva muzea obuvnictví v městečku Tržič či perníkárské dílny v Radovljici.

Na duši nás pohladily krásně podzimně zbarvené vinice, výborné jídlo a zejména skutečně milí lidé. Potěšilo nás, kolik toho máme společného, jak dobře si navzájem rozumíme i v našich rodných jazycích a jak moc máme rádi naše tradice, kulturu a lidové písničky, které se linuly od pracovního stolu, z okna autobusu i od ohýnku „pod ořechem“.

Velmi se těšíme na další setkání v dubnu 2019, tentokrát již se žáky, v chorvatském Hum na Sutli.

Zuzana Hřivnová

Školní družina - zima je tady

S podzimem se děti ze školní družiny jako již každoročně rozloučily Drakiádou. Protože byl letos dlouhý a krásný podzim, konalo se společné pouštění draků až v první polovině listopadu. Počasí bylo opravdu podzimní, vítr krásně foukal a většina draků nejrůznějších barev a tvarů krásně vzlétla. Všichni si Drakiádu užili a domů odcházeli spokojení a unavení.

Další společnou akci, která proběhla v listopadu a na kterou se děti opravdu moc těšily, byla návštěva pana Radka Jareše a Jindřicha Joo s jejich vycvičenými papoušky a opičkami. Předvedli dětem, co všechno se nejrůznější druhy papoušků mohou naučit, jak se dají vycvičit a ochočit. Děti si mohly papoušky pohladit, dát jim drobný pamlsk, a dokonce se s nimi i vyfotit. Dozvěděly se spoustu zajímavostí o životě papoušků. O tom, kolika let se dožívají, kde v přírodě žijí a co všechno je k jejich chovu potřeba. Krásný program měl u dětí velký úspěch.

Letošní podzim ale není v naší školní družině jen o krásných zážitcích. Pilně pracujeme na výrobcích na vánoční koledování a také nacvičujeme vánoční pásmo „Došli jsme k vám na koledu“, na které vás všechny srdečně zveme.

Vychovatelky ŠD

Akce dětí z MŠ

Ano i podzim může být krásný, nejen v přírodě, ale i v životě. Dokonce i našim dětem se podařilo zahrát srdíčka 80-sátníkům, kterým recitovaly na obecním úřadě při příležitosti jejich setkání. Začátkem října naše děti vyrazily na tradiční výlet do ZOO v Hodoníně. Podzimní příroda tam má neopakovatelné kouzlo a děti měly opět zajímavý zážitek, zvláště při vydařeném počasí. V polovině října proběhla depistáž pod vedením Mgr. Aleny Horákové ze SPC v Hodoníně. Jednorázové orientační logopedické vyšetření řeči bylo realizováno v prostorách MŠ. Protože první dva měsíce byly velmi teplé, děti si podzimních aktivit užily vycházkami do přírody, eko-vycházkami, na kterých sbíraly krásně zbarvené listy a jiné přírodniny, z nichž tvořily následně výtvarné práce. V listopadu se děti zúčastnily výstavy fotografií v místním muzeu „Vyfoť si svůj Rohatec.“ V dalším období nás čekají divadelní představení, návštěva knihovny a prosincové koledování.

Přejeme si, aby zážitky a emocionální prožitky dětí z těchto zábav byly pěknou vzpomínkou na dny prožité v naší mateřské škole.

Kolektiv MŠ

100 let republiky

Rok 2018 je výjimečný zejména tím, že naše republika slavila sté narozeniny svého vzniku. A při těchto oslavách nemohla chybět ani naše škola.

Dne 25. října jsme uspořádali projektový den s názvem „100 let republiky“. Z nástěnek se na nás usmívaly státní vlajky, poutavé prezentace i nejlepší loga vytvořená k oslavám výročí.

Paní učitelky z 1. stupně se oděly do dobového oblečení a ve svých třídách připravily pro děti zajímavá stanoviště, na kterých se děti interaktivním způsobem od starších žáků dozvíдалy, jak se žilo před sto lety.

Seznámily se s matičkou Prahou i tatíčkem Masarykem, zacvičily si jako v Sokole a naučily se několik slovenských slovíček. Poznaly také

některé vynálezy i dávno zapomenutá slova či předměty. Vyrobyly si panenku z polínka, ozdobu z trikolóry, zahrály si čáru a prohlédly sbírku známek. Na starém ručním mlýnku si vyzkoušely mletí máku a strouhanky, psaly pohlednici perem namočeným v inkoustu a za odměnu si pomlsaly na křížalách. Nahlédly pod pokličku starobylé domácnosti, řemesel a módy, potěšily se se starými vánočními zvyky jako pouštění lodiček či vykrajování cukroví.

Na památku si každá třída udělala památeční černobílou fotografii. V jídelně na nás čekaly

v čepcích a zástěrách vyšňořené paní kuchařky, které připravily klasickou českou kuchyni.

Ale to nebylo všechno. V naší knihovně jsme uspořádali výstavu sestavenou z rodinných skvostů z uplynulého století. K vidění byly pracovní nástroje, nádobí, staré knihy, noviny a listiny, obrázky, kroje a hračky. Zavítali jsme i k pomníku T. G. Masaryka a zazpívali mu jeho oblíbenou píseň Ach synku, synku. Každé z dětí se rovněž mohlo podílet na vytvoření narozeninové pohlednice a popřát republice vše nejlepší.

Zuzana Hřivnová

KULTURA

Co se děje v knihovně

Vlastimil Vondruška: Oldřich z Chlumu – román a skutečnost

Ve středu 17. října jste se mohli (po téměř tříletém čekání v pořadí) účastnit setkání se spisovatelem a historikem Vlastimilem Vondruškou nad tématem Oldřich z Chlumu – román a skutečnost, které nebylo jen besedou, ale i přednáškou postavenou na reálných faktech, se zábavným vyprávěním o životě, autorově literární tvorbě a také životě našich předků. Je toho hodně z odkazu našich předků, čím bychom se měli podle pana Vondrušky inspirovat, protože jak říká, národ, který zapomene na svou minulost, ztratí budoucnost. Po besedě proběhla již tradičně autogramiáda. Zájemci si mohli zakoupit některé z mnoha knih, které s sebou přivezl. Je nám velkou ctí, pane Vondruško, že jste zavítal do Rohatce, děkujeme za Vaši návštěvu a budeme se těšit zase někdy příště!

Miloslav Mrazík v knihovně

S nabídkou svých knih nás překvapila návštěva pana Miloslava Mrazíka, autora ze Bzence. Náhoda tomu chtěla, že se zrovna mohla uskutečnit s náhodnými čtenáři neplánovaná kraťoučká a milá beseda nad jeho knížkami. Některé máme ve vlastním fondu, můžete si je přijít vypůjčit. Děkujeme za návštěvu!

Hrátky s koťátky

Každé úterý dopoledne se v budově knihovny scházejí maminky se svými nejmenšími ratolestmi. Dětičky i maminky si spolu hrají nebo jen tak poklábosí, vždy podle nálady či účasti. Mezi oblíbené činnosti dětiček patří společné zpívání a tančení, maminky zase rády tvoří. Rodiče, přijďte se podívat, třeba se vám také zalíbí společné scházení se. Naši noví spoluobčané mají tak jedinečnou příležitost poznat svoje vrstevníky. Těší mne, že knihovna napomohla k tomuto setkávání a vzájemnému přibližování se od prvních krůčků a těší se na občasnou návštěvu.

Co jsme pro vás připravili?

- Nové knihy i čerstvou zásilku knih z výměnného fondu z regionálního oddělení Hodonín.
 - V příštím roce připravujeme další divadelní představení pro rodiče a děti.
- Děkujeme všem za přízeň a přejeme radostné prožití vánočních svátků a v plném zdraví šťastné vykročení do roku nového.

Jana Charvátová

ZŠ v knihovně

Žáci školy (2. – 8. ročník) navštívili v rámci říjnového týdne knihoven naši knihovnu po jednotlivých třídách. Tentokrát plnili zadané úkoly od svých vyučujících, a tak se mohli procvičit nejen ve čtení a orientaci v knížkách, ale procvičili se i ve výběru a vyhledávání samotných knih. A že jsou šikovní, o tom ani nemusíme psát. Budeme se těšit zase příště!

Kateřinská zábava

Kateřinská zábava začala ve 20.00 hodin. Zpěvák dechové hudby Vlčnovjanky přišel s otázkou, proč je tady tak málo lidí. Je to k vůli naší dechovce? Nesměle jsme pípli – oni ještě příjdou, po desáté hodině. Následoval krásný nástup naší krojované mládeže a byli jsme v šoku. Nastoupilo jen šest děvčat a asi čtrnáct šohajů, přibyl ještě jeden v červenicách a jeden Petrovjan. Písničku Na tú svatú Kateřinu zazpívali excelentně. Díky také Pavlovi Chrástkovi. Muzika se rozjela a ti, kdo chtěli tancovat, tak se dobře bavili. Osvěžením byly naše důchodkyně, které se dokonce oblékly do krojů. Šéfoval jim pan Jožka Straka. Jistě nikdo nelitoval, že neviděl Star Dance v televizi. Bylo sólo pro Kateřiny a když muzikanti večereli, předvedla nám mládež scénu, která se jim velmi zdařila. Když jsme se my, seniorky, chystaly odejít, bylo vyhlášeno sólo staré kosti. Nezbylo nám, než se znovu vrhnout do víru tance a s bolavými koleny to ještě dotančit. Nálada skvělá, prožitý krásný večer s přáteli a skvělou muzikou. Je nám líto,

že o zábavu svých dětí a vnuků nemají zájem jejich rodiče nebo prarodiče, ani většina nově zvolených zastupitelů. Nemají snad zájem o zachování rohateckých tradic? Bohužel se zábavy zúčastnilo jen pár zastupitelů, které jsme nedávno zvolili. Pan starosta by měl být jejich vzorem.

V únoru nás čeká krojový ples. Doufám, že babičky, nebo snad maminky, přichystají našim mladým parádní i méně parádní kroje a ukážeme okolním dědinám, že umíme dodržovat tradice. Ještě musíme popřát paní Evě Šebestové pevné zdraví, protože na ní příprava a šití krojů a jejich součástí hodně závisí. Snad i střední generace bude mít odvalu nastrojít se a přijít, jak to teď dokázaly členky našeho Klubu důchodců.

Čas letí a musíme myslet už i na příští hody. Podpořit budoucího stárka a stárku, protože jsou to vizitky naší dědiny, a tedy nás všech.

Marie Hověžáková

Vítězové premiérové fotosoutěže

Úvodní ročník soutěže amatérských fotografů „Vyfoť svůj Rohatec“ je minulostí. Z osmatřiceti finalistů určili vítěze obou kategorií spoluobčané. Hlasovat bylo možné během října při stejnojmenné výstavě v místním muzeu.

Do premiéry se zapojilo devět fotografů. Svými snímky zachytili místa všední i méně známá, detaily či zátiší. Odhalili tak kus sebe, kus své duše. Našli odvahu, šli s kůží na trh. Uznání si zaslouží všichni, ale vítězem mohl být jen jeden, respektive dva.

V kategorii Děti a mládež do 15 let zvítězila fotografie s názvem „Západ slunce“ od Petry Hlaváčové. Druhé místo patří snímku Matěje Paulíka „Ranní rosa“, stejný autor obsadil i třetí příčku s tajuplnou fotografií „Převozník“.

Kategorie dospělých byla velmi vyrovnaná. Fotografie rozkvetlého pole plného vlčích máků, kterou autor Stanislav Dvořák nazval trefně „Rudá“, porazila konkurenty o jediný hlas. Na druhém místě navíc neskončil jeden, ale hned dva obrázky se stejným počtem hlasů. Oba tentokrát s mrazivým nádechem a se společným jmenovatelem v podobě řeky Moravy. Jeden snímek autorka Monika Hochmanová pojmenovala „Zimní království“, druhému dal opět Stanislav Dvořák přídomek „V zimním hávu“ (fotografie jsou na celobarevné straně).

Premiérový ročník fotosoutěže „Vyfoť svůj Rohatec“ sice skončil, ale už v tomto čísle zpravodaje najdete výzvu a pravidla pro ročník druhý. Stačí jen vzít foťák a vyrazit...

Za kulturní a muzejní komisi Luděk Durďák

Výstava Romany Bejdové

Na přelomu listopadu a prosince se uskutečnila výstava obrazů a ilustrací Romany Bejdové. Vernisáž proběhla v hojném počtu v místním muzeu a úvodním slovem mladá umělkyně představila svoji tvorbu.

Romana Bejdová studuje na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě, obor ilustrace a grafika. Věnuje se především kresbě, malbě, koláži a digitální tvorbě. Tyto techniky využívá při ilustraci knih, většinou se jedná o dětskou literaturu. Jejím cílovým zaměřením se stala právě ilustrace, a to především z lásky ke knihám. Dokáže také používat jiné formy klasických grafických technik jako linoryt, suchá jehla nebo monotypie.

Své cenné zkušenosti nasbírala při stáži ve Florencii v grafickém studiu Flod a rovněž na praxi v reklamní agentuře Motičák. V současnosti vede výtvarný kroužek v mateřské školce v Bratislavě a přemýšlí nad tématem bakalářské práce, která ji v dohledné době čeká.

I když se Romana narodila v Hodoníně, trávila nejvíce času u babičky a dědy v Rohatci a již v dětství se projevovaly její sklony k umění, když malovala stěny bytu fixami.

Tímto bych jí chtěla jménem kulturně-muzejní komise a obce Rohatec poděkovat za možnost vystavení jejích nádherných děl a popřát k další tvorbě spoustu krásných nápadů.

Kateřina Svrčková

Vyhlášení II. ročníku fotosoutěže pro amatérské fotografy

„Vyfoť svůj Rohatec...“

Máte v obci a nejbližším okolí svá oblíbená místa, útočiště, kam se rádi vracíte? Zachytili jste zajímavý okamžik, detail či zákoutí, který, ač jej máme tak blízko, mohl zůstat pohledům ostatních skrytý?

Nestihli jste letošní premiérový ročník fotosoutěže? Nesmutněte, je tu výzva nová a s ní i druhá šance podělit se s námi o vaše fotografie, jejichž ústředním tématem je Rohatec všední i nevšední...

Cílem soutěže je naši dědinu, na první pohled tak známou a každodenní, ukázat vašim pohledem. Motiv snímku je libovolný, mělo by z něj však být zřejmé, že pochází z Rohatce. Může se tak jednat o krajinnou fotografii, zátiší, detail, makro nebo reportážní či dokumentární snímek. Fotografie nemusejí být nutně pořizeny po datu vyhlášení soutěže, mohou být pořizeny dříve.

Pravidla soutěže:

- Organizátorem soutěže je Obec Rohatec, IČ: 00488526, se sídlem Květná 359/1, 696 01 Rohatec (dále jen organizátor).
- Soutěž je určena pouze amatérským fotografům.
- Soutěž je vyhlášena pro kategorii dospělí od 15 let.
- Kategorie dětí a mládeže do 15 let bude probíhat samostatně v rámci ZŠ a MŠ Rohatec.
- Jeden soutěžící může přihlásit maximálně deset fotografií, za soutěžní fotografii bude považována fotografie v digitální podobě ve formátu JPG, s minimální požadovanou velikostí nejméně 3200*2100 pixelů, maximální velikost fotografie není stanovena. Fotografie mohou být barevné i černobílé.

- Svoje fotografie musejí soutěžící zaslat e-mailem na adresu: kultura@rohatec.cz nebo zaslat poštou, či doručit osobně na přenositelném médiu (USB, CD, DVD) na adresu: Obec Rohatec, Květná 359/1, 696 01 Rohatec. Poskytnuté datové nosiče nebudou soutěžícím vráceny.

- Fotografie je možné do soutěže doručit v termínu od 1. 1. 2019 do 30. 9. 2019.

- Povinnou součástí přihlášené fotografie je průvodní informace, která musí obsahovat jméno autora, adresu, telefonní číslo, emailovou adresu, název fotografie, datum vzniku a stručný popis fotografie.

- Zasláním nebo doručením fotografie do soutěže účastník poskytuje organizátorovi bezúplatné autorské právo k neomezenému užití takové fotografie. Soutěžící souhlasí s publikováním zaslanych fotografií v tiskové nebo elektronické podobě vč. uvedení jména autora bez nároků na honorář. Organizátor má právo rovněž upravit poskytnuté fotografie dle vlastního uvážení.

- Soutěžící uděluje organizátorovi souhlas se zpracováním zaslanych osobních údajů pro účely organizace soutěže ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. Účastník dále souhlasí s případným zveřejněním svého jména ve sdělovacích prostředcích a na webových stránkách organizátora v rámci vyhlášení výsledků soutěže a rovněž při publikování zaslanych fotografií v tiskové nebo elektronické podobě.

- Soutěžící prohlašuje, že je autorem zaslanych fotografií nebo osobou oprávněnou k výkonu autorských práv, opravňujících jej k účasti v soutěži se všemi právy a po-

vinnostmi s tím spojenými. Dále soutěžící doloží písemný souhlas s užitím fotografií organizátorem od osob, které jsou případně zachyceny na fotografiích nebo jejichž osobnostních práv by se mohly fotografie dotýkat, a to zejména s publikováním zaslanych fotografií v tiskové nebo elektronické podobě.

- Zasláním nebo doručením fotografie soutěžící bezvýhradně souhlasí s těmito pravidly soutěže.

- Organizátor má právo tyto podmínky kdykoliv změnit či doplnit uveřejněním nových podmínek na webových stránkách organizátora.

- Organizátor má právo z vážných důvodů soutěž zrušit. V takovém případě bude zrušení oznámeno na webových stránkách organizátora.

Vyhodnocení soutěže:

- Odborná porota, složená ze zástupců obce, vybere za zaslanych soutěžních fotografií dvacet z každé kategorie, tedy z kategorie Děti a mládež do 15 let a kategorie Dospělí od 15 let. Ty budou následně prezentovány na internetových stránkách obce a uskuteční se také jejich výstava v obecním muzeu. Návštěvníci výstavy svými hlasy rozhodnou o vítězích jednotlivých kategorií. Autoři nejlepších tří fotografií v každé kategorii budou oceněni dárkovými poukazy na nákup zboží v obchodech Alza.cz nebo Megapixel.cz.

- O získání výhry bude organizátor výherce informovat telefonicky nebo emailem. Výhry v soutěži nejsou právně vymahatelné.

Luděk Durdák

Nedělní odpoledne s Mikulášem

První prosincovou neděli patří kulturní dům tradičně dětem. Kol se tu totiž každoroční Mikulášský karneval. Celý sál se tak zaplnil princeznami, čerty, zvířátky, piráty a strašidly. Ti všichni se hned pustili do tancování a karnevalového řádění. Zpovzdálí vše pečlivě sledovali maminky, tatínci či babičky. I ti se občas do tancování zapojili. Na řadu pak přišly i soutěže. Soutěžilo se v rozličných dovednostech, jako například házení míčků, lovení ryb, slalom nebo jízda s auty. Za každé splnění úkolu čekala na děti malá odměna. Odborná

porota neměla vůbec lehký úkol. Ze všech dětí v sále musela vybrat ty nejkrásnější a nejnápaditější masky a kostýmy. Nakonec se jim to povedlo a ti nejkrásnější byli odměněni dárky a cenami. Svou cenu si odnesli vzápětí i nejlepší tanečníci. Pak už přišel ten pravý okamžik celého odpoledne. Světlo v sále pohaslo a za dveřmi bylo slyšet rachocení řetězů. Mezi děti přišli dva opravdu strašidelní čerti a většina dětí se přitiskla k rodičům. Hned za nimi ale vstoupil do sálu i vznešený Mikuláš doprovázený andělem. Děti měly možnost

přednést mu básničku, za kterou získaly odměnu. Celá mikulášská družina pak obešla sál a všechny děti odměnila balíčkem dobrot. Jejich rozzářené oči se tak staly odměnou nejen pro rodiče, ale i pro všechny hasiče, kteří tuto akci pro děti každoročně pořádají.

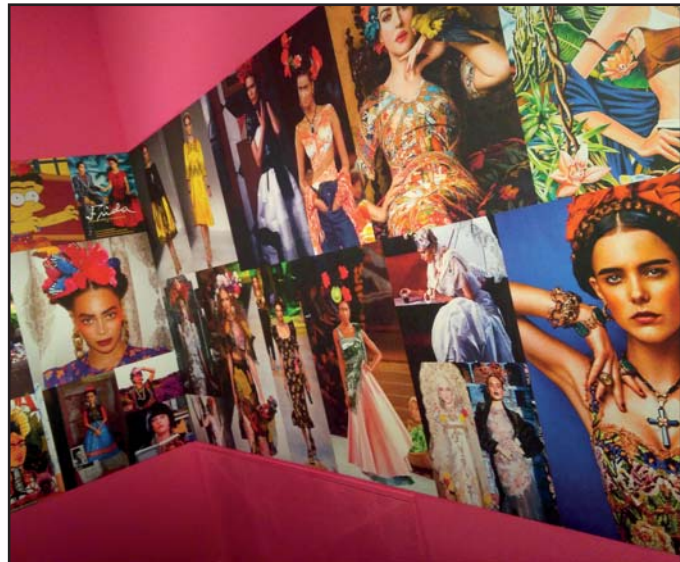
Tomáš Letocha

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

V maďarské metropoli v národní galerii proběhla skvělá výstava obrazů slavné mexické malířky a revolucionářky Fridy Kahlo. Ti šťastnější či připravenější z nás, kteří měli dopředu zakoupené časové vstupenky, soucítily s velkým stočeným hadem lidí ve frontě před královským palácem. Frida jako umělkyně, levicová aktivistka či milenka Lva Trockého, dokázala pohláznit celý kulturní svět

a stále se jí to ještě daří. Vzácná díla posbíraná z celého světa na člověka opravdu zapůsobí a energie z obrazů se přelévá do všímavého návštěvníka. Průřez její tvorbou byl hodně nesourodý. Její portréty lidí byly však famózní. Na videu si vplétala zručně do vlasů růži a políbila Diega Riveru. Byla si vědoma kamery. Stylizovala se do ní a zářilo její charisma.

Fajnšmekr mohl navštívit i souběžně probíhající výstavu malířů londýnské školy jako třeba Francise Bacona či Luciana Freuda a dalších. Ta dostala o mnoho více prostoru v dalších křídlech téže budovy.

V Bratislavě proběhl již tradiční Mesiac fotografie a milovníci tohoto druhu umění si přišly na své. Nejvíce mě zaujal mexický fotograf Ruben Ochoa svým Bestiářem aneb novými smrtelnými hříchy. Jeho velkoformátové fotografie byly vtištěny na kamenných deskách a naprosto vynikaly. Moje oblíbená Emila Medková, kterou bylo možno vidět i v Praze, dokázala upoutat třeba tím, že v době, kdy se u nás budoval socialismus, ona svět okolo sebe vidí surrealisticky a nenechá se zblbnout masou. Další bombou byla výstava Jozefa Sedláka s názvem Dvakrát žitá fotografie. Navštívit kostnici celou složenou jen z fotek lebek se jen tak nevidí. Nebo být v rámci výstavy spolutvůrcem při exponování velkoformátových negativů v otevíracích dřevěných rámech.

Ve Valdštejnské jízdárně si vychutnávají milovníci abstrakce výstavu Františka Kupky. Zajímal se o okultismus a duchovní nauky. Opustil realistickou malbu a začal se věnovat hledání geometrických forem v přírodě a světe okolo. Vstoupil do cizinecké legie a odešel na frontu. Namaloval i vlnku českého pluku ve Francii. Kreslené varianty příběhu Prométhea ukazují na komplexnost jeho tvorby. Můžeme jen děkovat mecenášům jako Jindřichu Waldesovi či manželům Mládkovým. František Kupka řekl, že čára je jeden z nejdůležitějších činitelů v našem pojetí plastických útvarů. Odpovídá gestu kapelníka orchestru, ovládající hmotnou přítomnost rozloh.

Aktuálně se na mém nočním stolku objevila skvělá kniha literárního kritika Václava Černého s názvem Vývoj a zločiny panslavismu. Jestli jste taky zaznamenali mnohé dnešní slovíčkaření o pravém a jediném velkém „slovanství“, tak je to ta správná četba pro vás. Autor po komunistickém puči v roce 1948 cítil potřebu napsat text k údajnému odvěkému vědomí slovanské jednoty. Nedostatek sebevědomí ať už jedince či národa poskytuje prostor k úvahám, že nás někdo silnější zachrání. V tomto případě skořápka slovanská, která může být i jenom prázdným obalem. Tato slova mini recenze píší s plným vědomím toho, že jsem asi více Slovan než Kelt, a že prezident naší země před pár dny v židovském státě Izrael řekl, že je arijec. Vřele doporučuji. Zajímavé čtení.

Stanislav Zela

Vánoce v našem kostele

V sobotu 15. prosince v 17.00 hodin se bude konat Vánoční koncert Slovácké dechové hudby Romana Hornáčka. Všichni jste srdečně zváni. Loňský rok ve Skalici měl tento koncert velký úspěch.

Konání bohoslužeb v kostele:

- 24.12.- mše sv. - půlnoční - ve 22.00 hodin
- 25.12. - mše sv. v 9.00 hodin
- 26.12 - mše sv. v 17.00 hodin

31.12. - mše sv. v 16.00 hodin

1.1. - mše sv. v 9.00 hodin

6.1. - mše sv. v 9.00 hodin

Farní sbor pod vedením pana Hostýnka a s mladým varhaníkem Jirkou Salčákem nastudoval II. Vánoční mši od Josefa Pančíka. Věřím, že přispěje k slavnostní vánoční atmosféře.

Marie Hovězáková

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ

Za Rohatcem, za dědinú

V sobotu 8. září proběhla již desátá rohatecká přehlídka zpěvákých sborů, těles či souborů. Deset není až tak vysoký počet, ale dá se již docela hovořit o tradici. A tradice se mají ctít a dále rozvíjet. I tato zmiňovaná přehlídka byla opět na úrovni a jistě by si zasloužila i větší naplnění kapacity hlediště. Divácký potlesk byl dostatečným důkazem úrovně kvality účinkujících na pódiu. Tak jsem si pomyslel, že by nebylo od věci, alespoň něco málo o našich mužácích zveřejnit. A protože sám o nich až tak moc nevím, požádal jsem Jiřího Hostýnka

st. o rozhovor. Nerad používám toho st., ale není mou vinou, ani zásluhou, že stejné jméno dal i svému synovi.

Prozrad čtenářům, kdy a za jakých okolností došlo ke zrození sboru.

Možná to byla shoda náhod. V roce 2006 jsem slavil narozeniny a mimo jiné přišla gratulovat partija ze zabijačky. Od koho, to už si nevzpomenu. A při zpěvu a víně se zrodil nápad co kdyby i v Rohatci?

Vzpomeneš si i dnes na první zpěváckou sestavu?

Nebude to ani podle abecedy, ani podle pořadí první a poslední. Pavel Pekařík, Petr Macháček, Robert Krejčířík, Pavel Ryba, Jiří Esterka, Jožin Tomšej, Pavel Svrček, Pepek Žalio, Libor Tomšej, Jiří Toman, Lukáš Novák, Petr Zýbal, Radek Urban, Jiří Procházka, Petr Nožička, Jiří Polach, Tomáš Pergl, Jiří Hostýnek. Jestli dobře počítám – 18.

Ty sám jsi prvním a zatím i jediným vedoucím. Jak k tomu došlo? Volbou, jmenováním, nebo snad trafika za „zásluhy“?

Ani jedno z toho. Brzy po narozeninách jsme se tehdejší „nápadí“ sešli a domlouvali, co a jak je potřeba. A že mě můj otec učil muzice od čtyř let, mám zkušenost s kostelním sborem, navíc jsem muzikant z dechovky, tak se takto rozhodlo. Trochu dobrovolně-povinně jsem za pochodu na přemlouvání kývl, a toto trvá již celých dvanáct let. Rezignaci nezvažuji a žádná revoluce snad taky nehrozí.

Které písničky jsou pro vaše vystoupení typické, případně z které části zpěvného Slovácka si vybíráte nejčastěji?

Není to nic jednoduchého. Rohatec sám o sobě je docela zvláštní. Nepatří k Podluží, ani ke Strážnici, ani ke Kyjovu. Všechno to jsou nejbližší sousedé, ale všichni mají svoje písničky, svoje kroje. I samotné osídlení je netypické. Kde jinde mají od sebe vzdálené části jako Dědinu, Na kopci, Kolonku, Soboňky. Víně se to málem od Hodonína po Vracov. Takže těch typických rohateckých písniček je opravdu pramálo. A to jsem se hodně snažil při pátrání. Nejdříve u Stanislava Výmoly v Mikulčicích a díky němu v dílech známých sběratelů lidových písní panů Františku Sušila a Bartoše. Vybíral jsem převážně z písniček Lanžhotčanů. Takovým dlouhodobým duchovním průvodcem a rádcem mně byl a doposud je prof. Milan Všetula z Veselí nad Moravou. Nejen v době mého aktivního působení v dechové hudbě Šohajé, ale i při snažení s mužáky. Bez jeho úprav písniček by naše vystoupení nebyla taková, jaká jsou. Nemohu nevzpomenout zásluh Jary Nováka z Čejkovic, který pro nás řadu písniček napsal i zhudebnil. Máme i vlastní tvůrčí zdroj a tím je náš Jožin Tomšej. Nesmím zapomenout na MUDr. Pavla Borovičku, někdejšího primáše cimbálky Maryša, který rovněž přispěl do pokladnice vlastních písniček. Ještě, s dovolením a mimo otázku, bych zmínil samotné skromné počátky mužáků. Přece jen je trošku rozdíl zazpívat si mezi svými při rodinných oslavách, nebo při hodové či plesové zábavě, a vystoupením na pódiu před náročným a často i kritickým publikem. Mnohé se muselo tak trochu zkulturnit, vyladit a především sehrát. Ze sólistů přeladit na jednolitě hlasy. Snad se to podařilo. A hlavně pro-

to, že všichni měli a mají zájem, a především chtěli na svých hlasech pracovat. Jen talent sám o sobě by nestačil. Dnes většina drží první hlas, pánové Macháček, Novák, Zýbal druhý a Hostýnek s Novákem ten třetí.

Pro zpěváky ze Slovácka je krojové oblečení samozřejmostí. Ale jeho pořízení není až tak levná záležitost. Ne každý podědil ...

Finanční stránka nebyla jednoduchá, ale řešitelná. Evropská unie docela přeje rozvoji kulturních tradic a upřednostňuje přeshraniční styk. Ten jsme už od svých počátků měli díky úzké spolupráci se zpěváky z nedalekých, ale přeshraničních Gbel. Společným úsilím tehdejšího vedení obce, především místostarostky, a také Pavla Svrčka, se podařilo získat dotační titul. Toto pomohlo finanční problém vyřešit. Náročnější byla rohatecká ojedinelost nejen v písničkách, ale i krojích. Zhotovení krojů pro firmu v Uherském Ostrohu už nebylo tak obtížné díky předloženému původnímu kroji pana Františka Chrástka, který nám poskytl jako vzor Marie Havalová. Klobouky vyrobila díky své profesi Eva Homolová a při vyšívání uplatnila svoje šikovné ruce Eva Šebestová. Všem jmenovaným proto znovu patří poděkování nás všech.

Jaký je váš věkový průměr a jak se jeví blízká i vzdálenější budoucnost? Slavoj má například přípravky, žáky, dorost - jak je to u mužáků?

Náš věkový průměr je 53,7 let. Snad u lékařů je to také přes 50 a považuje se za dost kritický. U nás to tak zle nevidím. Doplňovací zásobárnou by snad mohla být současná hodová chasa.

S hudebním doprovodem se snáze zpívá. Vzpomeneš si někdy na Maryšu a svého času její cimbálku Pavla Borovičky?

O Pavlovi jsem se už zmínil. Spolupracujeme s Michalem Grombiříkem, mimo jiné synovcem našeho zpěváka Petra Zýbala, a cimbálovou muzikou Lálíja z Velkých Bílovic. O vlastním doprovodu neuvažujeme.

Vaše každoroční zářijová přehlídka se pomalu bere jako samozřejmost. Jak moc je náročné zajistit hostující, když souborů sice přibývá, ale vystoupení je víc jak dost?

Nejnáročnější to bylo v začátcích, kdy všechno bylo poprvé. Dnes už přece jen nějaké zkušenosti máme a zapálení pro věc stále trvá. Řada úkonů se stabilizovala. Pevný termín konání přehlídky je první týden v září. Bez ozvučení pana Ludka Ptáčka si jednotlivá vystoupení ani představit nelze. Stejně tak bez průvodního slova. Postupně se konferování ujali Barbora Zemská, Lenka Vyslužilová, Jirka Procházka, Jarmil Adamec a pak až do současnosti Jožka Černý z Hodonína. Jeho získání nebylo nic snadného, ale stojí zato. Hodně náročné je zajištění účasti hostujících zpěváků a zpěvaček, když nechceme zůstat u často se opakujících. Zvláště, když se pohybujeme v okruhu padesátikilometrové vzdálenosti od Rohatce, kdy zohledňujeme i finanční náročnost dopravy. Tradiční je i malý košť vín pod taktovkou Jirky Tomana a samozřejmě se nedá nevpomenout sponzorství Mirky Tomšejové, jejíž manžel je čirou náhodou taky náš člen. Vážíme si i spolupráce s Jirkou Belžikem, který se vždy vzorně postará o občerstvení návštěvníků i účinkujících. Stejně tak se můžeme spolehnout na pomoc zaměstnanců obce při přípravě areálu. Získání podkladů pro prezentaci hostujících souborů je možná maličkost, ale důležitá. Bez nich by toho Jožka Černý tolik nenamluvil.

Dá se sestavit nějaký žebříček úrovně vystupujících souborů? Třeba jako u kopané krajské či okresní třídy?

Asi těžko. Každý je jiný, každý je svůj, každý se snaží prezentovat písničky i kroje právě té své dědině či městu. I v tom je krása a jedinečnost lidové zpěvnosti, která potěší v době dobré i horší. Osobně bych si taky netroufl nějakou tabulku sestavit. Při naší přehlídce sotva stíhám poslechnout si alespoň po jedné písni od každého hostujícího. Spíš se věnuji povinnostem hostitele. Co vím ale určitě, a co je společným jevem u všech mně známých zpěváckých souborů, že se jedná o společenství nadšenců, kteří

obětují docela dost svého osobního volna nejen pro svou zálibu, ale především pro radost a potěšení blízkých i vzdálenějších posluchačů. Vážím si toho, že stejně to cítí i naši členové a že stále máme radost, když se nám daří přinést ji i našim příznivcům. V tomto cítím podporu i pro sebe a chci za ni klukům poděkovat. Víím, že to není vždycky jednoduché, ale když je cíl, cesta se vždycky najde. Využívám příležitosti k poděkování i rodinným příslušníkům, zejména pak manželkám našich zpěváků, že mají pochopení pro naši činnost i čas strávený na nezbytných zkouškách, bez kterých by výsledky nebyly takové, jaké jsou. Současně děkuji i divákům přehlídek Za Rohatcem, za dědinu za jejich přízeň. Poděkování patří i vedení obce. Bez její podpory a pochopení bychom Rohatec tak úspěšně nereprezentovali.

Na přehlídce v roce 2016 jste pokřtili své první CD u příležitosti 10. výročí vašeho vzniku. Je ještě k dostání?

Začnu od konce otázky. Něco by se ještě našlo. CD jsme skutečně pokřtili při naší přehlídce 2016. Vzniklo v nahrávacím studiu Jaroslava Rajchmana v Dolních Bojanovicích. Za kmotra nám šel známý milovník folkloru Vladimír Elšík, který k nám má dlouhodobě příkladný vztah.

Domnívám se, že už jsem vyčerpal dost tvého volného času. Děkuji ti za zodpovězené otázky, ale především děkuji mužákům pod tvým vedením za všechno, co pro naše spoluobčany svou úspěšnou kulturní činností vykonali, a do dalších, doufám ještě dlouhých let, přeji i jménem čtenářů jen to nejlepší. Samostatné poděkování pak patří tvé manželce Lence. A věř, že vím, co říkám, i moje manželka poznala slasti mé „zájmové“ činnosti. Ještě jednou díky.

Já si ještě za Mužský sbor Rohatčané dovoluji popřát spoluobčanům a všem lidem dobré vůle spokojené a klidné vánoční svátky a také pohodový a úspěšný další rok prožitý ve zdraví.

Otázky kladl a odpovědi se snažil zapsat Vlastimil Hlaváč

Setkání

Rok 1938 byl velice úrodný na děcka a víte proč? Schylovalo sa k druhej svetovej valce a ze vseckym sa velice setřilo. Najvíc z elektriku a z topením, televiza tedy ešce nebyla, rodiče chodili brzo spávat a toš měli víc času dělat děcka. Nás sa ten rok v dědině narodilo 51, a to 27 děvčat a 24 chlapců. Všeci sme ve zdraví vyrůstli až do dospělosti. A jak ide život, začali sme sa aj pomáli vytrácet. Už z nás polovička nežije, na stáří sa hlásijú všelijaké nemoce, nekerým sa už nechce chodit ani ven a rači sedijú celé dně u televize a čučijú na ty nekonečné seriále. A toš tento rok sa nás ešce zešlo 17, abysme tych 80 rokú společně oslavili. Nastrójení a navoňaní sme sa zešli na obecním úřadě, gde nás slavnostně přivítal pan starosta, zazpívali nám krojované děti a po společném přípitku sme si všeci dohromady zanotovali písničku „Za Rohatcem, za dědinu“ a to tak silno, že nás bylo čut až na ulici, bár byly zavřité okna. Po společném obědě nigdo nekňučal že ho neco bolí, ale všeci sme měli na co spomínat a při harmonice sa aj zpívalo. Možná takové veselé a pohodové setkání bylo už aj naše poslední, ale všeci sme sa domluvili, že sa budeme snažit spolem setkávat každý rok. A že je na společnej fotce vidět naše stáří, ale gde?? Za rok to šak bude o neco horší. Ale v poslední řadě napravo to není náš spolužák - to je náš pan starosta!! A toš vseckým, co pro nás takové pěkné přivítání nachystali, velice pěkně děkujeme a vseckým mladým lidom radíme „Čas nechytíš ani za hlavu, ani za ocas, proto sa snažte žit přítomností“. A protože sa blíží konec roku, toš zároveň vseckým lidom přejeme spokojené Vánoce a co najvíc zdraví a pohody v novém roku 2019.

Božena Vláčilová

Vánoce

*Prosinec již je tu zas,
a s ním období adventní,
v dáli je slyšet rolníček hlas,
poslouchej, jak krásně zní.*

*Venku je zima, vítr věje,
studený je a ledový,
zato doma trouba hřeje,
peče se v ní cukroví.*

*Křehké rohlíčky vanilkové,
i krásné voňavé perníčky,
též cukroví kokosové,
marokánky, išelské dortíčky.*

*Den za dnem dále běží,
zbývá pouhý týden jen,
venku mrzne, ale i sněží,
brzy bude Štědrý den.*

*Ten večer se zase rozzáří
krásně nazdobený stromeček,
a pod ním s úsměvem ve tváři,
pro každého pěkný dáreček.*

Radim Gerhard

Malé zamyšlení

Mladý chlapec si z nerozváženosti přivodil úraz, při kterém ochrnul a byl připoután na invalidní vozík. Veškerou obsluhu a péči mu zajišťovali jeho dědeček a babička. Celé dny pozoroval, jak se mu ze všech sil snaží jeho trápení usnadnit. Proto jim před svou smrtí napsal poděkování, ale také vzkaz svým kamarádům. Cituji malou část z jeho dopisu:

Mají v sobě lásku, o kterou už nikdo nestojí, mají v sobě životní moudro, které nemají komu předat, mají svou historii, jejíž vyprávění už nikdo neposlouchá. A přitom nás chránili, pečovali o nás, obětovali se nám, smáli se s námi a s námi i plakali. Proto jim to vraťme vážností, respektem a úctou, protože nebyť jich, nebylo by ani nás, ba nebylo by ničeho.

Božena Vlášilová

Ještě že jsou moderní Vánoce

Do Štědrého dne zbývá už jen chvilka, ale už několik týdnů máme jasno v tom, co bude letos o Vánocích „in“ a s čím budeme všem pro smích.

Zdá se to postavené na hlavu, ale je to tak. Svět módního diktátu nám už nepředkládá jen to, co bychom měli nosit, ale třeba i to, jaké máme mít Vánoce. Zatímco loni nám trendy velely obláci je v duchu minimalismu do bílé, stříbrné a fialové, letos je všechno jinak. Dobrý je návrat k lidovému umění, nepřeslápnete ani s luxusní elegancí, ale naprosto „out“ je stříbrná, protože frčí zlatá. Naplánovat si to, co bude na nejočekávanější svátky v roce moderní, je věda, již se zabývají byznysmeni dlouho dopředu, takže už teď mají zřejmě do detailu naplánováno, jak by měly vypadat Vánoce v roce 2019. Předpokládám, že hlavně ne zlatá.

Časy se mění. Čekání na Ježíškovo narození provázely většinou bohoslužby, rozjímání, stavění betlémů, vyrábění ozdob, zlacení ořechů a uschovávání těch nejkrásnějších jablíček, aby se na stromečku co nejlépe vyjímala. Domácnosti bývaly vyzdobené tak, jak to bylo nejbližší srdci a vkusu jejich majitelů, a sváteční atmosféra byla patrná, i když jste vešli do přibyt-

ku nejskromnějšího. Já vím. Je iluzorní chtít po zhýčkaném současníkovi, aby si na stromek věšel křížaly, ořechy a papírové andělíčky. Samozřejmě na něm mám dobrou čokoládu a ozdob, až zraky přecházejí. Každoročně vybírám ze dvou plných beden, v nichž většina je ještě po babičce. Křehké koule, sklenění ptáčky s pírkou v očásku, Mikuláši, sněhové zvonečky, barevné ručně zdobené špice. A také řetězy v různých barvách a světýlka ve tvaru lucerniček, co už slouží dobrých čtyřicet let a po každé se rozsvítí jako nové. Napadá mě, co by mi poradili všichni ti veletržní „odborníci“ na vánoční trendy. Co by mi řekli poté, až by se probrali z mrákot, protože můj stromeček je přeplácáný, hýří všemi barvami a neřídí se žádným doporučením? Mám všechny ty bedny zabalit, uložit do sklepa a pořídit si výbavu ve stylu letos tolik prosazovaného skandinávského stylu? Opravdu si někdo myslí, že by lidé měli hodit na půdu nebo snad do popelnice stříbrné ozdoby, svíčky a ubrusy a nahradit je fialovými? Asi ne. Ono je to všechno jen velké komerční divadlo počítající s tím, že ho spousta lidí zhlédne a v přebytku naprosto všeho, co nás dnes obklopuje, pak možná někomu nepřijde divné každoročně z gruntu změnit i styl Vánoc. Jediné pozitivní, co v této absurdní situaci shledávám, je fakt, že za totálně „out“ ještě nikdo neprohlásil Vánoce jako takové.

Převzato z týdeníku Květy

SPOLKY

Podzim v SZPO

Přestože se podzim někde zapomněl a tím pádem jsme letos „přeskočili“ z léta přímo do zimy, tak bych vás ráda seznámila s podzimními zážitky Spolku zdravotně postižených občanů. Po zdařilém poznávacím zájezdu do

Strání a Luhačovic byla první akcí návštěva termálního koupaliště v Pasohlávkách. Tento zájezd se uskutečnil 10. října a jak už jsem předeslala, navzdory datu v kalendáři, které patří do podzimu, jsme si užívali krásný let-

ní prosluněný den bez jediného mráčku. Do Pasohlávek jezdíme v rámci rehabilitačního programu. Využíváme k tomu dny v týdnu, kdy nejsou prostory plně obsazeny, a tak můžeme hojně využívat nabízených relaxačních

bazénů, vířivek, masážních trysek, saun apod., aniž bychom museli čekat v dlouhých frontách. Většina z nás tentokrát převážně relaxovala ve venkovním bazénu se dvěma bazénky s extra termální vodou, a přitom někteří využili sluníčka i k opalování. Samozřejmě jsme také ochutnali nabízené dobroty ve zdejší restauraci a kavárně. Tento rehabilitační program spolu s lázeňským programem naši členové rádi využívají, protože jim alespoň částečně přispívá ke zmírnění fyzických obtíží a troufnu si říct, že velmi blahodárně působí na obnovu sil psychických. Z těchto důvodů budeme určitě i v příštím roce v programu pokračovat.

Dalším počinem, tentokrát z oblasti kultury, byla návštěva koncertu zpěváka Bohuše Matuše a muzikálové zpěvačky Magdy Malé. Konal se 15. října v DK Hodonín. Bohuš Matuš nás potěšil výběrem písní od Waldemara Matušky. Jeho podání si nezadalo s „Waldou“. Svým zvučným nezaměnitelným hlasem také zazpíval písně ze svého repertoáru. Spolu s Magdou Malou uvedli několik duetů ze známých muzikálů. Magda Malá převážně písně z muzikálů, ve kterých ztvárnila někdy hlavní, někdy vedlejší role, ať už to byl Dracula, kde alternovala s Lucií Bílou, nebo Bídníci a mnohé další. Hostem této dvojice byl muzikálový zpěvák Petr Dopita, který v Draculovi střídal, což málokdo ví, Daniela Hůlku v obsazení hlavní role. Milým zpestřením byl jejich další host, Miroslav Rys, který léta doprovázel Jaromíra Jágra, a z těchto cest nám vyprávěl úsměvné historky, které ještě prokládal vtipy. Při krás-

ných písničkách i vtipném slovním doprovodu jsme prožili krásný večer vyplněný pohodou a úsměvy. V říjnu, a to 28., jsme se zúčastnili rohateckých originálních oslav 100. výročí založení republiky. Tento významný den jsme oslavili spolu s ostatními spolky a občany vysázením nové aleje. Našemu spolku byly přiděleny starostou obce dva stromy, které jsme vlastnoručně zasázeli. Doufám, že se aleji bude dařit, stromky se uchytí a poté, až trochu povyroستou, budou poskytovat krásné zázemí k vycházkám.

V prosinci nás ještě čeká zájezd do Brna na adventní trhy. Budou opět na třech náměstích a na Zelném trhu. Letos se budou někteří odvážní moci svěřit na „Adventním kole“ (ruském), které bylo speciálně pro tuto akci vyrobeno a bude umístěno

na Moravském náměstí. Rok zakončíme Vánočním večírkem, který se bude konat 14. prosince.

V závěru svého příspěvku bych ráda jménem výboru SZPO popřála všem našim členům i ostatním spoluobčanům krásné a radostné prožití nadcházejících svátků vánočních, aby je prožili v pohodě se svými blízkými. Do nového roku přeji všem pevné zdraví, spokojenost, lásku, hodně životního elánu, osobních úspěchů a mnoho radostných dnů.

V neposlední řadě bych chtěla také poděkovat obci Rohatec, potažmo radě a zastupitelstvu, za velkou podporu naší činnosti, bez které bychom nemohli v takovém rozsahu akce našim členům poskytovat. Také děkuji všem pracovníkům obecního úřadu za jejich vstřícnost a pomoc.

Za SZPO Anna Homolová

18. ročník Mladá vína

V sobotu 1. prosince 2018 jsme uspořádali již 18. ročník ochutnávky mladých vín. Na úvod nás Ing. Toman seznámil s technologií v Zámeckém vinařství Bzenec. Pak následovala diskuse o problémech při zpracování a výrobě vín. Po ukončení proběhlo hodnocení námi přinesených letošních vín. Celkem bylo hodnoceno 66 vzorků. Účelem tohoto hodnocení není, na rozdíl od výstav, udělování diplomů a ocenění, ale spíše pomoc vinařům tím, že jsou upozorněni na eventuelní nedostatky jejich vín. Všichni jsme se pak společně pobavili v diskuzi nad jednotlivými vzorky.

Rád bych využil této příležitosti a popřál nejen našim členům, ale i Vám všem, krásné prožití nadcházejících svátků, a hlavně hodně štěstí a zdraví do roku 2019.

Jiří Trávníček, předseda ZO ČSZ

Závěr roku v Kynologickém klubu

I v tomto období naši členové bojovali o úspěchy na poli výstavním i sportovním. Některé akce probíhají i během prosince, takže zhodnocením naší klubové činnosti za rok 2018 se budeme zabývat v lednu.

Jako klub jsme naši pozornost zaměřili zejména na letošní závěrečnou akci, již tradiční Zimní sranda závod 2018. Počasí nám přálo, atmosféra byla dokreslena sněhovým popraškem. Jedenadvacet motivo-

vaných účastníků různých věkových kategorií se s vervou pustilo do pěti disciplín a následně byli první tři z každé disciplíny odměněni.

V závěru našeho příspěvku bych za náš Kynologický klub ráda popřála čtenářům a spoluobčanům krásné Vánoce a úspěšný rok 2019.

Vlasta Lužová

Na chvíli u seniorů

Ať chceme či nechceme, čas běží stále kupředu a nezastaví se. Blíží se zase neúprosně konec roku 2018. My se však ještě poohlédneme za uplynulým podzimem, který nám přinesl kromě proměnlivého počasí i zážitky pěkné a podařené.

V sobotu 6. října se konala v kulturním domě oslava Dne seniorů. Hrála malá dechová hudba Horenka se svými zpěváky, která vytvářela veselou atmosféru. Na zahájení vystoupily naše členky se skladbou ve španělském stylu, v dlouhých sukních a s vějíři v rukou. Tanec se jim moc vydařil a všichni přítomní to ocenili velkým potleskem. Slavnostního večera se také zúčastnily naše „kolegyně“ z Klubu důchodců z Mikulčic, kdy předvedly dvě vystoupení. Obě tato vystoupení byla velmi pěkná, plná humoru a dobře secvičená. Obohatily náš večer svou nákažlivou energií a dobrou náladou. Tento den byl i druhým dnem voleb do místních orgánů, a tak jsme všichni s napětím očekávali jejich výsledek. Když se na každém stole objevila láhev vína značky BV bylo jasné, že přítomnému panu starostovi – Ing. Adamcovi, Ph.D., můžeme začít gratulovat k opětovnému vítězství. Všeobecné veselí pokračovalo až do půlnoci a máme za to, že se nám večírek vydařil.

Úterý 16. října bylo zase zájezdové, s hezkým počasím. Navštívili jsme již tradičně termální lázně v maďarském Györu, kde se nám velmi líbí, a věříme, že termální koupele pomáhají i našim opotřebovaným kloubům. Zájezd jsme ještě obohatili zastávkou u Čokoládovny blízko Bratislavy a v její firemní prodejně jsme

měli možnost ochutnat a také si zakoupit různé druhy čokoládových výrobků za skutečně slušné ceny. Těto možnosti jsme samozřejmě využili a potěšili pak doma i naše děti a vnoučata.

9. listopadu se uskutečnil Pátek v klubu, tentokrát se začátkem již v 17.00 hodin. Paní předsedkyně Davidová všechny přivítala a pak se zmínila o akcích minulých i o tom, co připravujeme do konce roku, a že je jich nemálo. Přečetla také dopis od pana starosty Adamce, který nám poděkoval za spolupráci v roce 2018 a vyslovil přesvědčení, že naše spolupráce v roce 2019 bude ve stejně dobrém duchu pokračovat. Jeho uznání nás moc potěšilo, a i od nás patří jemu a obecnímu zastupitelstvu poděkování za vstřícnost a podporu, bez které by nemohl Klub důchodců pro své členy akce uskutečňovat. Pak následovalo krásné blahopřání, přednesené paní místopředsedkyní Kolofíkovou, našim posledním letošním jubilantům. Mezi nimi byla i paní Božena Vláčilová, která se 11. října dožila 80-ti let. Za svou iniciativu a obětavost, se kterými po sedm let Klub důchodců vedla a zorganizovala řadu krásných akcí, jí přišly poděkovat i děvčice z důchodcovské Lúcnice,

kdy se jí podařilo dát je dohromady a připravit vystoupení pro pobavení všech. Předvedly se jako mažoretky s hůlčičkami, poblahopřaly s květinami a svou bývalou velitelku v tanci „vytočily“. Hudba byla sice z přehrávače, ale i tak se vystoupení líbilo a paní Vláčilové přejeme do dalšího života hlavně hodně zdraví a štěstí!

V sobotu 24. listopadu některé naše členky, aby podpořily mladou rohateckou chasu, se zúčastnily v krojích Kateřinské zábavy, kterou mladá chasa pořádala.

Ve čtvrtek 29. listopadu se těšíme na vánoční koncert kapely Grande Moravia a nepochybujeme, že si přivezeme krásné zážitky. Ve čtvrtek 6. prosince, na Mikulášském posezení, kde nám vystoupí klienti ze Zeleného domu z Hodonína, nás navštíví i Mikuláš s andělem i

čerty, ale protože jsme byli hodní, určitě nám i něco dobrého nadělí.

Kvapem se blíží vánoční svátky, a proto všem našim spoluobčanům i dětem přejeme, aby si je prožili v klidu a v pohodě a do dalšího roku 2019 ať všechny provází láska, štěstí a především zdraví! A to si můžeme popřát i osobně, na Důchodcovském Silvestru v neděli 30. prosince se zahájením v 17.00 hodin v kulturním domě!

*Za Klub důchodců Rohatec, z.s.
Marie Nováková*

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,

je tady opět čas adventu, kdy mnoho z nás vzpomíná na to, co se v uplynulých dvanácti měsících událo. Rozhodli jsme se vám tedy tentokrát přinést pohled na uplynulý rok očima myslivce.

V lednu se myslivec věnuje zejména péči o zvěř. V tuto dobu je velmi důležité pravidelné příkrmování. Spárkatá zvěř musí mít dostatek kvalitního sena, k tomu obiloviny a ve slaniscích nesmí chybět liz. K lednu se váže mnoho zajímavých mysliveckých pranostik, vybrali jsme jednu z nich: „Když jelen na Nový rok troubí, znamená to štěstí.“

V únoru sledujeme v honitbě honcování zajíců a přilet prvních stěhovavých ptáků. Protože většinou ještě všude leží sníh, v pravidelném příkrmování myslivec nemůže polevit. Zajícům v tuto dobu předkládáme především seno a záhryzky v podobě vhodných dřevin, především z ovocných stromů. „Na svatého Matěje jde liška naposled po ledě.“

Březen je měsíc, kdy už se výrazně prodlužuje den a v honitbách se objevují první zajíci, březňáci. Z hlediska mysliveckého končí rok březnem a prvního dubna začíná nový myslivecký rok. Probíhá také sčítání zvěře a myslivci se nadále věnují příkrmování. Pro bažanty je nejlépe smíchat v zásypch jaderná krmiva s plevami. „Přiletí-li divoké husy v březnu, bude jaro dobré.“

Pro myslivce by měl být duben časem zvýšené aktivity před hlavní loveckou sezónou. Především je nutné vyčistit a vydezinfikovat krmelce, včetně jejich nejbližšího okolí. Spárkatá zvěř začíná přebarvovat a intenzivně se paství již za světla. „Dubnový déšť, ženský pláč a psi kulhání nemá dlouhého trvání.“

V květnu začíná spárkatá zvěř klást mláďata, objevují se druhé vrhy zajíců, hnízdí bažanti. Začíná lovecká sezóna, pro myslivce je důležité datum 16. 5., kdy začíná doba lovu srnců. V tuto dobu je v honitbě pro zvěř nejdůležitější klid. „Zdržují-li se koroptvičky na zelených místech, lze očekávat zhoršení počasí.“

V červnu je honitba plná mladé zvěře, jak spárkaté, tak drobné. Pro myslivce je to měsíc plný radosti a dobrého pocitu z chovatelských úspěchů. V tomto měsíci začíná senoseč, což pro myslivce znamená období plašení zvěře před velkými a rychlými žacími stroji. „Pláče-li červen a neoschne žitko, v zajících, koroptvích budem mít řídko.“

Červenec je měsíc zvýšeného pohybu veřejnosti v honitbě. Les je plný turistů, cyklistů a houbařů. Důležitá je jejich ohleduplnost a pochopení, že zvěři nejvíce pomohou zachováním klidu a pořádku. „Večerní červánky, ty značí pěkný čas, příští den myslivec na lov jde zas.“

V srpnu probíhají žně, což je předznamenáním aktivní myslivecké péče o zvěř. Zajícům předkládáme již v tomto období kvalitní seno a dužnatá krmiva. Bažantům klademe do zásypů odpady po sklizni a zlomkové obilí. Myslivce už musí přemýšlet nad zimním příkrmováním a zajistit zvěři dostatek krmiva na následujícího půl roku. Velkým zážitkem je pozorování srncí říje v honitbě. „Na svatého Bartoloměje si jelen poprvé zapře.“

Září je měsícem jelení říje. Začínají první lovy na divoké kachny, myslivci opravují krmná zařízení pro zvěř, spárkatou zvěř začínáme pomalu krmit jaderným krmivem. Bažanty příkrmujeme pozadkem a plevami, abychom je udrželi v blízkosti zásypů a zamezili jejich rozptylu po okolí. „Divoké husy na odletu, konec i babímu létu.“

Říjen je obdobím mnoha loveckých příležitostí. Zima se blíží, z polí mizí poslední zemědělské plodiny, zvěř začíná strádat a příkrmování roste na významu. Ke konci měsíce již navážeme do krmelců seno. Den se výrazně zkracuje, počasí se horší. „Říjen dává víno, ptáky, zvěřinu.“

V listopadu začíná hlavní sezóna lovu na drobnou zvěř, intenzivně se loví holá zvěř spárkatá, lesníci ošetřují vysazené stromky proti okusu a ohryzu. Zvěř již pravidelně příkrmujeme všemi druhy krmiv. Dbáme zejména o to, aby zvěř měla dostatek objemového krmiva. „Sněží-li, krajinou bílí psi uhání, veškerou zvěř čeká strádání.“

V prosinci je prioritní povinností myslivce

péče o zvěř. Myslivecká zařízení je nutno navštěvovat minimálně jednou až dvakrát týdně. Postupně snižujeme dávky jaderného krmiva, protože zaživací trakt spárkaté zvěře je již v období odpočinku. Je vhodné krmit plody lesních dřevin – bukvice, žaludy, kašany. Dbáme, aby i drobná zvěř měla v zásypch a krmelečích dostatek potraviny. Myslivci se scházejí, aby zhodnotili uplynulý rok a plánují činnost pro příštích dvanáct měsíců. „Ptali se vlka kdy je největší zima, a on odpovídal, když počne přibývatí dne.“

Veselé Vánoce a šťastný nový rok

*Vladimír Jašek a Miroslav Kývala
Foto: Karel Šimeček*

SPORT

Novoroční běhání

Další rok uplavá jak voda v řece Moravě a brzy poprvé vkročíme do roku 2019. V Rohatci se už stává tradicí, že pohybových nemusejí první lednový den jen zahálet, ale mohou začít aktivně.

K novoročnímu proběhnutí se stejně jako v předchozích letech sejdeme hodinu před polednem 1. ledna. Sraz je před obecním úřadem. Shodná bude i trasa, přizpůsobí se každému, dle individuální chuti a schopností. Společně oběhneme jeden malý okruh v délce přibližně 800 metrů od radnice, kolem staré školy ke kapličce a ulicí Za Humny zpět. Tempo je pohodové, povídací a první kolo je opravdu ryze zahřívací.

Jako v minulých letech po zaváděcím okruhu vyrazíme k přístavišti a po povodňové hrázi k Habánskému oku, odtud se stejnou cestou budeme vracet. Každý se tak může kdykoli otočit a běžet zpět, ztratit se nemá kde. Celá trasa měří něco přes pět kilometrů, přitom není třeba se bát, každoročně se zapojí i několik dětí a většina z nich ji zvládne celou. Kdo se přesto na takový běh necítí, může na nás u kostela počkat a dát si teplý čaj.

Tak co, zkusíte to tentokrát s námi? Začněte rok 2019 aktivně. Přijďte si společně zaběhat. Budu se na vás těšit.

Luděk Durďák

INZERCE

Salon Yanne, Jana Čížová

vám nabízí kosmetické služby, masáže, manikúru a pedikúru. Služby si můžete objednat telefonicky, mobil: 731 595 627. Možnost zakoupení dárkových poukazů na adrese. Rohatec, Nové řádky 33.

Hledáme ke koupi rodinný dům v Rohatci, se zahrádkou i k opravám.
Tel: 604 124 590.

Naléhavě hledám ke koupi byt 2+1 v Hodoníně nebo v Rohatci.
Nabídněte na telefonu: 737 939 848.

NOEL
Kvalitní internet, televize a telefon

NOEL, s.r.o., Hodonín, poskytovatel služeb kabelové televize a internetu oznamuje, že z důvodu plánovaného rozšiřování televizní programové nabídky dojde v 1. čtvrtletí roku 2019 k přeladění televizních služeb ve formátu DVB-C. Více informací naleznete na:

www.noel.cz nebo 518 359 635

Děkujeme za Vaši přízeň a současně přejeme příjemné prožití svátků vánočních.

Tým NOEL Hodonín

Obec Rohatec Vás zve na

VÁNOČNÍ KONCERT

v sobotu 15.12.2018 v 16:00 hod.
v kostele sv. Bartoloměje
v Rohatci

Slovácká kapela

Romana Horňáčka

tel.:
602 464 868

www.slovackakapela.cz

Vánoční koledování

13. 12. 2018 v 15:30

před ZŠ Rohatec

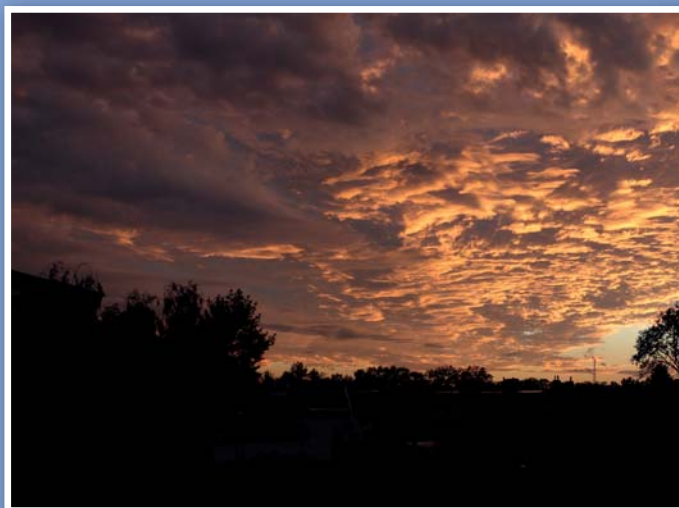
*Zveme všechny,
kdo mají rádi vánoční čas,
na vystoupení žáků naší školy.
Program bude spojen
s malým jarmarkem.*

Senioři oslavovali tancem

Vítězné snímky fotosoutěže Vyfoť svůj Rohatec

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Marie Hověžáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Ing. Bc. Tomáš Letocha, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vlácilová.
Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.
Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.
Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz
tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

